

ههلهنگاندنی بۆچوونهکانی کاکهی فهللاج له دستنیشان کردنی ههله له «دیوانی گۆران» دا

چەشی شیعرو ههستی رهخهنگری خۆی بخته گهرداویکی نهوتوو بهزهحمهت جارێکی تر بتوانی بهسهلامهتی لێ رزگار بی ، چونکه ههیهی وایان تیا به ماموستا گۆران خۆی که خاوهنی شیعهرکانه ههلهی تیا راست کردوونهتوهو وای لێ کردوون که من له دیوانهکهدا نووسیمهتوه . جا ئیستا که کاکهی فهللاج دیسانهوه بهشی لهو بهههلهزانراوانهی کاک هۆگر به ههله دانهنیهوه ، ئهێ ئاگای لهو وتارهی من نهی که له وهلامی کاک هۆگردا نووسیوم . ئهمهیش به هیچ کلۆجی شایانی کهسی نی به ئهرکی راستکردنهوهی دیوانی گۆرانی گرتیهته ئهستوو لهسهری بنووسی ، چونکه کهسی وا پیویسته ئاگای له ههموو نهو شتانه بی له بارهی بابتهکهوه نووسراون . خو ئهگه ر بۆچوونهکانی منی بهدل نهبووی ، ئهوه سه برتره ، چونکه وهک وتم ههیهی وایان تیا به من دهق له نووسینی ماموستا گۆران خۆم وهگرتهوه .

ئیستا دیمه سهر ئهوه چهند وشهیهی له وتارهکهی وهلامی کاک هۆگردا نووسیوم . له سه رهتای ئهوه وتاره ما نووسیمه :
«سه رچاوهی بهردهستی من بۆ ئاماده کردنی (دیوانی گۆران) بریتی بووه له دوو دیوانی (بهههشت و یادگار) و (فرمیسک و هونهر) و ، (په یامی کورد) ی چاپی سه ردهمی ماموستا گۆران خۆی و ، بهشیکی زۆری چه کامهکانی تری که تا ته مووزی ۱۹۵۸ له چاپ نه درابوون و له بهر دهستنووسی خۆی نووسیمهتوهو تیگسته ئهسلێ به که یانم له گه ل نوسخه به کیاندا به خهتی خۆم دایهوه به خۆی و ، نازانم ئیستا لای کاک هۆگرو

پاش پیاچوونهوهی بهشی به که می وتارهکهی کاکهی فهللاج که به ناوونیشانی «دیوانی گۆران» چهند سه رنجیکی درهنگ وهخته» له ژماره (۱۲۳) ی ئهیلوولی سالی رابوردووی گۆفاری (بهیان) دا بلاوی کردبوهوه ، دیمه سهر لیکۆلینهوهی ئهوه بهشی ، به بۆچوونی خۆی ، وشه بهههله دانراوهکانی ناو دیوانی ناوبراوی تیا دهستنیشان کردووهو ، لام وایه زۆر بهجی به ئهم وتاره م بهو چهند وشهیه دهست پێ بکه م که له وهلامی برای بهریز هۆگری کۆری ماموستا گۆراندا نووسیوم ، که ئه ویش له ژماره (۸۲) ی ئابی ۱۹۸۲ ی دیسانهوه گۆفاری (بهیان) دا وتاریکی به ناوونیشانی «ههلهی چاپ له بهرگی به که می دیوانی گۆراندا» بلاو کردبوهوهو ، منیش له ژماره (۸۷) و (۸۸) ی حوزهیران و ته مووزی هه مان گۆفاردا به ناوونیشانی «ههلهی راسته قینهو راستی بهههله دانراو له دیوانی گۆراندا» وهلام دابووهوه .

به ره لهوهی ئهوه چهند وشهیهی باسم کردن لیره دا بنوسمهوه ، به پیوستی ئه زانم بلیم بهشیکی زۆر لهو وشانهی کاکهی فهللاج به ههلهی دناو ، جا خوا باشی رچوو بی یا نه ، کاک هۆگریش به ههلهی دانا بوون . ههندی له وانهیش ئه وهنده به ئاشکرا دیار بوو کاک هۆگر تیا یاندا که وتبوه ههلهوه ، به هیچ کلۆجی بۆ ئهوه نهشین که سبکی تریش دووباره – به تاییهتی پاش وهلامدانهوه که می من – تیا یاندا بکه ویته ههلهوه ، بی ئهوهی

براکانی ماوه یا نهو ، دهسنووسی زوربهی شیعره کانی تری که نه پاش تمووزی ۱۹۵۸ وه تا کۆچی دوانی کردنی دایانوانو خوی خستونیه ته بردهستم و ، هندی چه کامه ی تری که له چند گوفارو رۆژنامه یه کدا بلاوکراونه ته وه ، جا یا پیشان دهسنووسی هندیکیانم لابهوه یا نهو ، چند پارچه یه کیش سروودو شیعی منالان که له م لاو لهولا دهستم که وتونو ، له برته وه رتی ته چی هندی هله یان تیکه وتی .

«بو دیاری کردنی تیکستی راست ، دیاره ئه گهر له بهر دهسنووسی ماموستا گوران خوی نووسرا بیه وه ، نه وه جیگه ی قسه بو که س نامینی و مه سه له که نه نه ته که ویته سه ر جور ی خوی نده وه له و وشانه دا که له وانه یی به زیاتر له جور ی بخویرینه وه ، له م جور ه شوینانه دا من به پی لی تیگه یشتی مه عنا بر یارم دا وه چون ته خویرینه وه . خو ئه گهر دهسنووسی ماموستا گوران خویم له برده ستدا نه بووی و شیعره که م له دیوانه له چاپدرا وه کان یا له گوفارو رۆژنامه کان وه رگرتی یا له رووی دهسنووسی که سانی تر نووسی بیه وه ، نه وه دیاره ری تی چوونی روودانی هله هیه ، نه خوزه لا هله ی چاپ . . .»

ئه نجا نوره دیته سه ر هه لسه نگاندنی نه وه هه لانه ی که (کاکه ی فه للاح) ده سنیشانی کردوون و روونکردنه وه ی نه وه ناخو راسته هه لن یا نهو ، نه لیم :

سه رتویی هه له ده سنیشانکرا وه کانی کاکه ی فه للاح نه وه یه له باره ی به تی :

پی ناز نه نی به سه ر ئه رزا :
جوانی له به ژنیکی به رزا ! . . .
(ب ۶ ، ل ۱۲) وه ، نه لی : «پیم وایه (جوانی) نی به و (جوانی) یه ، چونکه شاعیر (جوانی) له به ژنیکی به رزا ویستوه ، نه گینا مه رجه هه موو جوانیک به ژنو بالآ به رز بیته و ته نانه ت هه موو ئافره تیکی کورته بالآش تاسه ی بالآی به رز ده کات با جوانیش بیته .»

به رله وه ی بیته سه ر وه لام دانه وه ی نه م بوچونه ی کاکه ،

داوا له هه موو نه و برابانه نه که م که نه م وتاره نه خویننه وه ، نه گهر دیوانی گورانیا ن لایه بیپینه به رده سیان و ، که گه یشتنه باسی هه ر به تی دیوانه که له تاستی نه و به یته دا بکه نه وه و چاوئیک به و به یته و به تیکرای پارچه شیعره که دا بگیرن ، چونکه نه وه یارمه تی یه کی باشیا ن نه دا بتوانن به شیوه یه کی نی لایه ن له نیوان من و کاکه دا بین به ده مراست و ، نه وانیش ، به وه ، ده وری خو یان له راستکردنه وه ی هه له ی ناو دیوانی گوراندا بیین .

ئه نجا دیمه سه ر بوچونه که ی کاکه و نه لیم : وانی یه که نه بو ی چوه ، چونکه یه که م گوران له تیکرای پارچه شیعره که با ویستویه کۆمه له نمونه یه کی ره وتی جوان پیشان بدا و ، پارچه شیعره که یشی هه ر بویه ناوانه (ره وتیکی جوان) و ، بو نمونه ی نه م ره وته جوانه مه به سه ته ره وتی قازو مراوی به سه ر چیمه نی گوی ئاوی به رخورا و ، کشانی که وی سه ر به فری لانه ر بو سه ر لووتکه و ، قونه قونی به ر مانگه شه وی که رویشک و ، کۆمه لی نمونه ی جوانی تری هینا وه ته وه و ، سه ره نجام دواپی شیعره که ی به وه هینا وه که پی ناز نانه سه ر زه وی ئافره تی جوانی به ژنو بالآ به رز له هه موو نه و نمونانه ی باسی کردوون و ، له گه لی نمونه ی جوانی تری وه ک شنه ی با ی شه وو ، له ره ی پرشنگ و ، ئاوازه ی موسیقا و ، شیعی تازه له دایک بووی نه به شیوه و نه به بابه ت نه سوا و ، جوانترو خوشترو به گویی دل ئاشناتره .

دوه میش چونکه (جوانی) له به ژنو بالآی به رزی ئافره تی جوانا خوی بنوینی ، یا له هه ر جور ه به ژنو بالآیه کی ترا ، شتیکی مه عنه وی یه و توانای نه وه ی نی یه پی ناز به سه ر عه رزا بنی .

له باره ی به تی :

ئه ی چاو ! چه شنی بازی قه فس هه لوه ری به رت
کوا باله تیژه کانی نیگای حوسنی دل به رت ؟

(ب ۱ ، ل ۱۳) یشه وه ، نه لی : «وشه ی (هه لوه ری) نی به و

(هه لوه رى) به . شاعير ليره دا وهك خواست و وهك دوعا له گهل
چاوى جوولاوه ته وه ، چونكه وهك جار ان (نيگاي حوسنى
دلبرى) نه ماوه .

منيش ته ليم : به ههردوو جور ته گونجى و معناى ته واو ته دا
به دهسته وه .

له باره ي به يتى :

پايزه ، گه لاي دار رزاوه ، باغ رووته
گول كوانى ؟ گول ليوى به بزه يشكووته

(ب ٦ ، ل ١٦) يشه وه ، ته لى : « وشه ي (يشكووته) ،
(نه يشكووته) به ، چونكه ته گه ر وانه ي مانا و مه به ستى شاعير
پيچه وانه ته كه ويته وه . ته نجا پاش نووسينه وه ي به يته كه ،
به كويره ي بوجوونه كه ي خوى ، نووسيو به ته لى : « واته : گول
كوا هه به ، چونكه پايزان گول ليوى به بزه نه يشكووتوه وه هه ر
نى به » .

منيش ته ليم : بهر له هه رچى ساده ترين به لگه ي ناراستي
بوجوونه كه ي كا كه ي فله لاج ته وه به هه ر له و نيوه به يته دا كه
وشه ي (يشكووته) ي تيا به ، وشه ي (بزه) يش هه به كه له
(به هه شت و يادگار) ه كه ي چاپى سه رده مى ماموستا گوران
خويدا به (بره) له چاپدراوه و ، ماموستا خوى له داو ينى
(فرميسك و هونر) ه كه به و راستى كردوه ته وه و سه رديرى ته و
هه له راست كردنه وانه يشى به م جوره نووسيوه : « ليسته ي
راست كردنه وه ي ته و چند هه له به كه له چاپى به رگى
(به هه شت و يادگار) دا رووى دا » . دياره ته گه ر
(يشكووته) يش ، وهك كا كه ي فله لاج ته لى ، (نه يشكووته)
بووايه ، به په له ترى راست ته كرده وه ، چونكه زور زه حمه ته
كه سى هه لكه وي به هه له يي (بره) نه زانى ، كه چى هه له يي
(يشكووته) - ته گه ر راست ي هه له يي - ته مه حه وت ساله
ته نها هوگرو كا كه ي فله لاج پى يان زانيوه !

ته نجا دي مه سه ر ليك دانه وه ي هه له يي بوجوونه كه ي كا كه
له باره ي هونرى و معناوه ته ليم : كا كه به م بوجوونه ي

هه موو ته و بينا هونرى به ي دارماندووه كه ماموستا گوران له م
به يته دا بيناى ناوه . بناغه ي كاره كه ي ماموستا گوران له سه ر
شوباندنى ليوى به بزه ي دلدارى يشكووتوى يار به گول -
دامه زراوه . گوران له م به يته دا ته لى : وه رزه كه ي وه رزى
پايزه ، گه لا به داره وه نه ماوه و هه مووى وه رپوه ته بن
دره خته كان . باخ رووت و قووت بووه ته وه و هيجى پيوه نى به
دايو شى ، نه گه لا و نه گول . . تير ته ي له وه رزى وادا ،
تازيزه كه م ، گول له كوى ده سگير بى بو تى به يم ؟ نى به . ته نها
ناقه گول هه به كه گول ليوى تالى خوته كه به بزه ي دلدارى
يشكووتوه و له خونچه ي به وه بووه به گول و كراوه ته وه . ته و
گوله يش به خوته وه به و لاي خوته و گول نى به له شويئيكى تر ي
بچم بو تى به يم .

كه چى كا كه ي فله لاج به كردنى (يشكووته) به
(نه يشكووته) ، معناى به يته كه ي واليكردوه قسه به كى زور
ثاسان و ساده و ناهونر مه ندانه ي كه ته وه ته پايزان گول
ده س نا كه وي ، به لكه به به كار هينانى وشه ي (نه يشكووته)
ماموستا گوراني خستوه ته نا كو كى به كى سه رپوه كه ته وه ته بلنى
پايزان خونچه هه به به لام ناپشكوى ، له كاتيكه كه هه موومان
ته زانين ماده م خونچه هه ي ته ي بيشكوى و كه س نه يديوه
دره خت پايز خونچه بكاو به هار خونچه كه ي بيشكوى !
كا كه ي فله لاج به م بوجوونه ي ، ته و هه مووه سامانه
هونرى به ي ماموستا گوران به و ته شيبه و ئيستيعارانه ي له و
به يته يدا كردوونى ، به جارى به خوراپى دانى به تاوا .

ته م يش هه موو سه ره راي ته وه كه وشه ي (نه يشكووته)
هه رگيز ته و معنايه نادا به دهسته وه كه كا كه مه به ستيه نى كه
(نه يشكووتوه) به . ته گه ر گوران ته مه ي مه به ست بووايه ته يوت
(ناپشكوى) و به جورى به يته كه ي ريك ته خست . زياد له م يش
ته گه ر مه سه له كه مان ، وهك كا كه ، له خونچه ي ليوى به بزه
يشكووتوى به گول بووى يار ذوررخسته وه ، هيج بيانويهك
به دهسته وه ناميئى بو هينانه ثاراي وشه ي (بزه) و (ليو) ته و

هموو کاره هونەری یانەو ، گۆران ئەیتوانی سووک و ئاسان بلی : گول بە پایزا دەسگێر نای !
 بۆ ئەوانەیش لە دووی سەنگ و ترازووی شیعەر ئەگەرین ،
 کە ئی گومان ئەبێ شاعیران خویان لە ریزی پیشەوای ئەم
 جۆرە کەسانەو بن ، ئەئیم : (نەپشکووتە) بڕگە بەک لە نیو
 بەیتەکی زیاد ئەکا کە بەیتەکی خۆی (۱۲) بڕگە ییەو (نە) کە
 ئەیکا بە (۱۳) بڕگە یی ، مەگەر (نە) کە بخرینە سەر (بزه) کەو
 (بزه) کەیش لەگەڵ (بە) کە ی پیشی لیک بئالین و بە هەرسێکیان
 (بەبزه) بەکیان لی دروست بکەین تا بتوانین بڕگە بڕگە یان
 بکەین بە سی بڕگە : (بەب - زه - نە) . کە

کەواتە ماموستا گۆران خۆی (نازنام ئەمجا دیت . .) ی
 نووسیوە . بۆیە ئەگەر کاکە ی فەلاح پەختەبەکی لەم جۆرە
 دارشتنە ی رستە کە ببێ ئەبێ بەرە و پرووی ماموستا گۆران خۆی
 بکاتەو ، نەک من کە خاوەن شیعەر نیم و تەنھا هەر ئەوەندە بە
 دیوانی خاوەن شیعەر بە چاپ گە یاندوو .
 لەبارە ی بەیتی :

منیش ئەگەرچی بە جیلو ، بە جاذیبە ی جوانی
 گەلی لە فەوقی گولام ، گرانترم لە گوهر

(ب ۱ ، ل ۲۰) یشەو ، ئەلی : «وشە ی (جوانی) ، جوانیم»
 کە هاوقافیە ی (زیندانیم) ، وەک تەرتیبی قافیە کانی پیش
 خویان .

منیش ئەئیم : ئەم پارچە شیعەر لە شەش دووبەیتی
 پێکھاتوو ، لە چواری بەکە میانا نیو ی بەکەم لەگەڵ نیو ی
 سێھەم و ، نیو ی دووھم لەگەڵ نیو ی چوارەم هاوقافیەن . نە
 پێنجە میانا تەنھا هاوقافیە یی نیو ی دووھم لەگەڵ چوارەم پەچاو
 کراو . لە شەشە میانا نیو ی بەکەم لەگەڵ دووھم و ، نیو ی
 سێھەم لەگەڵ چوارەم هاوقافیەن . لەمەو دەرتەکەوی کە
 گۆران خۆی و بستوو ی ئەم سی جۆرە جیا جیا بە پارچە
 شیعەر کە دا بە کاربێنی . زیاد لەمە گۆران مەبەستیشی لە (جوانی)
 جوانی خۆی نی یە ، قسە لە جوانی وەک سیفەتیک ئەکا با
 لەخویشیا هاتیئەدی ، ئەگینا ئەبوو لە (جیلو) یشا بیوتایە (بە
 جیلو) . . گۆران هەر ئەوەندە ی مەبەستە بلی : منیش
 ئەگەرچی بە جیلو و جاذیبە ی جوانی لەژور گول و
 گەوھەرەو . . تاد . سەرەرای هموو ئەمە ی کە و تمان .
 ئەگەر (جوانی) هەلە بووایە ، گۆران خۆی لە لیستە ی چەوت و
 راستە کانی کتیبی (فرمیسک و هونەر) دا راستی ئەکردهو .
 کەواتە راستە کە ی (جوانی) یەو (جوانیم) نی یەو ، کاکە
 لەمە یشدا باشی بۆ نەچو .
 لەبارە ی بەیتی :

- نازنام ئەمجا دیت بۆ شای و هەلپەرکی ؟
 - نایم ، گول ماویەتی بۆ سەرم سوور چەپکی

(ب ۶ ، ل ۱۷) یشەو ، ئەلی : «نازنام ئەمجا) ، (ئەمجا
 نازنام) ، وا سوارترو ئاوازدارترە .
 منیش ئەئیم : هەرچەند نیو بەیتە کە بە هەردوو جۆر هەر
 دوانزە بڕگە یی یە ، بۆ پارچە بڕ کردنی ئەو لەبارە ترە کە لە
 دیوانە کە دا چاپ کراو ، چونکە بەپێی دیوانە چاپە کە وا
 پارچە بڕ ئەکری (نازنام - ئەمجا دیت - بۆ شای و -
 هەلپەرکی) ، بەلام بەپێی بۆچوونە کە ی کاکە بەم جۆرە پارچە بڕ
 ئەکری : (ئەمجا نا - زانم دیت - بۆ شای و - هەلپەرکی) ،
 کەواتە ئەو ی ئەو نووسیویە کە گوا یە (ئەمجا نازنام دیت . .
 تاد) سوارترو ئاوازدارترە ، لەجێی خویا نی یە . ئەمە همووی
 لەلایەک . لە لایەکی تریشەو لە (بەهەشت و یادگار) ه
 لە چاپدراو کە ی سەردەمی ماموستا گۆران خویشیا هەر (نازنام
 ئەمجا دیت . .) نووسراو و لە راستکردنەو ی هەلە ی چاپیشا
 لە داوینی (فرمیسک و هونەر) هەو لەم بارەو ه هیچ نەنووسراو .

نه زور چاوره شی
نه ئیجگار گه شی

(ب ۷ ، ل ۲۸) یشه وه ، ئه لئی : «دنیام له وهی که (چاوره ش) و (گه ش) و ، که چوار برگه بین و ئاوازیان بو دانراوه وه ک هاو برگه کانیان له بهیته کانی تردها» .

منیش ئه لیم : نازانم کاکه ی فله للاح به چیدا ئه وه نده دنیایه ؟ شاعر شیعری ئه وه یا هپی گوران ؟ نازانم بو وا نووساوه به هه له کانی هوگره وه و لی یان نایته وه و ، هیچ گوی به راستکردنه وه کانی من نادا ، ته نانه ت ته گهر پشتم به نووسینی ماموستا گوران خویشی قایم بی ؟ !

حه زم ئه کرد کاکه نه ختی وردبوا به ته وه و ، وا به دنیایی به وه قسه ی نه کردایه و ، مالی له خاوه ن مال حه رام نه کردایه . ده سا با چاوئک به لاپه ره (۸۷) ی (فرمیسک و هونه ر) ی چاپی سه رده می ماموستا گوران خویدا بگیری و ، له جیاتی دنیایی به بی به لگه و له خووه که ی خو ی ، دنیایه بی له وه که ماموستا گوران له لیسته ی راستکردنه وه ی هه له چاپی به کانی (به هه شت و یادگار) دا (ره ش) و (گه ش) ی کردوه به (ره شی) و (گه شی) . هه روا زیاد له مه حه زته که م له رووی مه عنایشه وه بو کاکه و بو هه موو خوینده واران ی روون که مه وه که هه ر

نه زور چاوره شی
نه ئیجگار گه شی

راسته که وا له دیوانه که دا نووسراوه . ئه م بهیته له پاش بهیتی :
نه باریکی ، نه گوشتن
نه کچوله ی ، نه شازن

هاتوه که رووی ده می تیا کراوه ته (کچه کورد) ه که که له برگه ی پیشووی شیعه کانا باسی کراوه و ، له بهرته وه پیویسته ئه و (ی) ی ضه میری خیطابه به (چاوره ش) و (گه ش) یشه وه بنووسی و بی یانکا به (چاوره شی) و (گه شی) .

هه رچی مه سه له ی (چوار برگه بی) و شتی وایشه ، ئه وه به هیچ کلوجی نایی به به لگه ، چونکه وه نه بی پارچه شیعه که

هه مووی له بهیتی چوار برگه بی پیکهاتی ، به لکوله (۳۰) بهیتی (۷) به شیا ته نیا (۶) نیو بهیتی (۴) برگه بی تیا به ، له (۵) به شیشیا نا بهیتی به که م ۷+۷ و بهیتی دووه م ۵+۵ له (۱) به شیشیا نا بهیتی سه هه م ۷+۷ و بهیتی چواره م ۵+۵ وه ، ئه م بهیتی .

نه زور چاوره شی
نه ئیجگار گه شی

یه ی لیره دا باسی لی ئه که بن ، له بهیته دووه مه کانه ، واته زور به جی یه وه ک ئاوه له کانی له (۴) پارچه ی ترا (۵) برگه بی بی . له باره ی بهیتی :

لیت بی بزهی مانگه شهوی
به زنی ریک و رهوتی کهوی

(ب ۲ ، ل ۲۹) یشه وه ، ئه لئی : «بزهی) نی یه و (بزهی) به ، وه ک چاپه که ی سه رده می گوران و هه له بيش نه بوه . مه بهستی شاعیر ئه وه به : وه ک مانگه شه و بزته لی بی ، نه ک بزهی مانگه شه وی» .

منیش ئه لیم : خویشم ده مینکه رام گوراوه و لام وایه هه ر (بزهی) به و چاپه که ی سه رده می ماموستا گوران هه له نه بوه ، به لام لیره دا ئه بی ئه وه بيش بلیم که وا کاکه ی فله للاح ، چونکه مه سه له حه تی خو ی تیا بووه ، له م هه له راستکردنه وه به دا پشتی به چاپه که ی سه رده می ماموستا به ستوه . ئه ی باشه بو له (چاوره شی) و (گه شی) به که دا که که مینک پیشتر باسه ان کرد ، راستکردنه وه که ی ماموستای به هیچ نه زانی ؟ له باره ی بهیتی :

به رده رگه که تان قیله بی رووی ته هلی نیازه
ئیواره به وا ، هه لگره سا گوزه بی تازه

(ب ۲ ، ل ۳۲) یشه وه ، ئه لئی : (ده رگه که تان) ، (ده رکه که تان) ه ، چونکه ناسکترو موسیقاوی تره» .

منیش ئه لیم : به لگه ی وا ئه وه ی پی ئیسه پات ناکری که (به رده رگه که تان) هه له به و (به رده رگه که تان) راسته ، چونکه

ئەگەر بېشىسەلمىنن كە (بەردەرگەكەتان) ناسكترو مۇسقاوى تىزى ، كە نايشىسەلمىنن ، ھېچ ناچارى بەك لەئارادا نى بە كە مامۇستا گۆران ئەو ناسكترو مۇسقاوى ترەى وتى . كاكەى فەللاخ ئەيتوانى بلى : ئەبوو مامۇستا وا بلى وا نەلى ، نەك بلى : واى وتووو واى نەوتووو .

ئەم پارچە شىعەرى مامۇستا گۆران لە شىعەرى سەردەمى ھەلەبجەيەنى . خەلكى ھەلەبجەو دەوروبەرىشى (بەردەرگا) ئەلن ، (بەردەرگ) نالين . لە (بەھەشت و يادگار) ھەلەبجەو كەى سەردەمى گۆران خۇشىدا (بەردەرگەكەتان) نووسراو ، كەواتە ھەر (بەردەرگەكەتان) راستە .

ئەنجا نازانم بو ئەبى (بەردەرگەكەتان) لە (بەردەرگەكەتان) ناسكترو مۇسقاوى ترى ، كاكەى فەللاخ ھېچ بەلگەيەكى دەنگشاسى و مۇسقاىبى لەم مەيدانەدا پىشان نەداو .

لەبارەى بەيتى :

حەسرەتكەشى ئەوشان و مل و گەردنە روونەم

و ەختە بىرم بو نەفەسى بوئى تواليت

(ب ۲ ، ل ۳۶) ىشەو ، ئەلى : «وشەى (نەفەسى) ، (نەفەسى) يە چونكە ماناكەى چىرترو تامەزروياوى ترە .

منىش ئەلىم : وانى يە ، چونكە گۆران مەبەستى ئەو بە بلى و ەختە بىرم بو بەلووتاچوون و ھەلمىنى بوئى ەترى سەرو قۇى يار . بەلام نازانم كاكە چۆن لە مەعنای وشەى (تواليت) ھالى بوو وا شەرمى كر دوو بىنوسى و شوئەكەى بە چوار نوختە پركر دوو تەو ؟

لەبارەى وشەى (تۆبى) يەو لە بەيتى :

تۆبى زەردەخەنەى چاوت

لىوى بەعاستەم تۇراوت

و چوار بەيتى پاشەو ەيدا (ب ۳-۷ ، ل ۴۰) ىشەو ، ئەلى : « ھەموو (تۆبى) يەكان (تووبى) ن ، واتە : شاعىر يار سوئند ئەدا بەو جوانى يانەى كە باسى كر دوون . (تۆبى) ماناى بەيتەكان ئەشيوئىت و تىك ئەدات .

منىش ئەلىم : (تۆبى) و (تووبى) ھەردوو ھەر يەك شتى و يەك مەعنا ئەگەيەنو ، بە ھەردوكيان سوئنددانه كە دېتەدى و ، جىاوازى يان تەنھا لەو ەدايە كە لە ھەندى ناوچە (تۆبى) و لە ھەندى ناوچەى تر (تووبى) ئەلن و ، ھېچ مەعنا شىواندن و تىكدانى لەئارادا نى يەو ، بريا كاكە بىوتايە ئەمەى لە چى وەرگرتوو ؟ لە ھەلەبجەى زىدو زىنگەى قۇناغى يەكەمى زىانى گۆران (تۆبى) ئەلن و ، پارچە شىعەرەكەيش لە شىعەرە كۆنەكانى گۆرانە . واديارە كاكە بەگويەرى دىيالكتى ناوخوى سولەيمانى مامەلە لەگەل شىعەرى گۆران ئەكا ، بەلام ھېچ مەرج نى بە گۆران ھەرچى وتسى دەق لەگەل دىيالكتى ناوخوى سولەيمانى بگويى . كەواتە وشەكە (تۆبى) يەو (تووبى) نى يە ، ھەرچەند دانىشتوانى ئەو ناوچانەى (تووبى) ئەلن ئەتوانن واى بىخويننەو .

لەبارەى بەيتى :

گا ماچم ئەكرد لىوى قوتوو و چاوو برۆى مەست

چەند سالى و ھا ئولفەتى توم بوو بوو بە عادت

(ب ۴ ، ل ۴۱) ىشەو ، ئەلى : «لەنگە . وشەى (قوتوو) نى يەو (قوت) ە ، واتە : كول» .

منىش ئەلىم : لەبارەى لەنگە يەو ھېچ لەنگە يەك لەئارادا نى يە ، بەلام راستە ئەبى (قوت) بى واتە وشەى (قوت) و (وى) ەتف . لە ئەدەبىياتا (دەم) بە (قوتوو) شوپىنزاو نەك (لىو) . ھەلەكەى منىش لەو ەو ھاتوو كە مامۇستا گۆران لە چاپەكەى سەردەمى خۇيدا (وى) ەتفەكەى نووساندوو بە وشەى (قوت) ەو نووسىو بە (قوت) ، وەك لە زور شوئى ترىشدا (وى) ەتف ئەنووسىنى بە وشەى پىشەو ەيەو .

لەبارەى بەيتى :

تەلى عوودو كەمانم بس ، كوفى شمشالم

بەسرابو وەك گرى دل و زمانى لالم

(ب ۷ ، ل ۴۲) ىشەو ، لەسەر پەراوتىزى بەيتەكەى ، كە نووسراو : (پس) لە پسانەو ، (بەمەعنا) پچران و خاوبوونەو

هاتووه» ، نوسیوه ، ئەلی : «وشەى (پس) ، که له پەراویزی (۳) دا مانای لیکدراوه تەوه ، له پسانهوه ، پچران ، خاوبوونهوهوه نه هاتووه . ئەلین : فلان زمانی پسه ، واته (س) به (ث) ئەلێت و (ز) یش به (ذ) .

منیش ئەلیم : ئەم پەراویزه هێی مامۆستا گۆران خۆیهتی و له چاپی یه کهمی (به ههشت و یادگار) هه کهی سهردهمی خۆی وه رگراوه ، منیش له سههه تاي دیوانه که دا رووم کردووه تەوه ئەو پەراویزانهی هێی مامۆستا خۆینی ناوی کهسیان له داوینهوه نه نووسراوه ، پەراویزه کانی من به (م . م . ک) ئیمزاکراون . جارێکی که یش براده رێکی تر ، هه له گۆفاری (به بیان) دا ، رهخنه ی له سههه یه کێ له م جوژه پەراویزانه لی گرتبووم ، چونکه هه ر و یستبووی رهخنه له من بگری ، له وه وردنه بووبوه وه که پەراویزه که هێی مامۆستا گۆران خۆیهتی . به هه حال له گه له ئەوه یش که (پس) بهو مهعنايه یش هه یه که کاکه ی فەللاح باسی کردووه ، ئەوه ری له وه ناگری که ئەم مهعنايه یش بدا به دهسته وه که مامۆستا گۆران مه به سته تی و ، هه رچۆن ئی کوردی یه که ی مامۆستا گۆران له زمانی منیش و کاکه ی فەللاح یش سه ده جار ره سه نته وه ، ئەگه ر ئەمرو هه ر گه جه رو گوجه رێک بگری بو خۆی خۆی کرده وه به پسه پوری زمانه وانی و وشه ی نابارو نا په سه ندو نا کوردی بو زمانی کوردی دانه تاشی و به زور یش به سه ر بنوس و خۆینده وارانیا ته سه پینی و که سیش ده رفه تی ئی یه به گوئی نه کاو ملی بو نه نه وینی ، مامۆستا گۆران هه زار که ره ت زیاتر هه ق هه یه له چا وگی (پسان) - نه ک (پسانه وه) - وشه ی (پس) به مهعنا ی پچراوو خاوبووه وه به کاریینی .

له باره ی به یی :

نه له رزینی چینی سه ر رووی گۆماوی شیم

نه بریقه ی دووری چه می پاش زور باریم

(ب ۲ ، ل ۴۳) یسه وه ، ئەلی : « پیم وایه (دووری) ئی یه و (دوورری) ئی ، واته پاش ئەوه ی بارانیکی زور ده باریت و

چه م هه لده ستیت ، دوا ی نیشته وه ی ، به رده شو راوه کانی که نار چه م وه ک (دور) بریقه یان هه یه .

منیش ئەلیم : پێشه کی شادمانی خۆم له وه ده ره ته پر م که کاکه لیره دا ئەوه نده ی ته وازوع پیشان داوه نووسیویه « پیم وایه » و نه ی نووسیوه « دلنیا م » ، چونکه زور جوانه مرو ئەوه نده له خۆی رازی نه ئی و چه رده یه کیشی بو خه لکی تر تیا بیلێته وه ، له به ره وه که له هه موو حالیکه ر ئی تی ته چی خۆی به هه له دا چوو ئی و به رانه ره که ی باشی بو چوو ئی . ئەنجا ئەلیم هه ر (دووری) یه ، چونکه (دور) له چه مدا ئی یه له ده ریادا هه یه و ، له بی ده ریایشه وه ده رنا که وی و ، هه چ پێوه ندیکیشی به بارینه وه ئی یه ، چ که م و چ زور . هه ر چه می پاش بارینی زوره که دنیا ئەنیشته سه ر ئاو ، له دووره وه ئە بریسکیته وه ، نه خوازه لا ئەگه ر سایه قه یشی کردیته وه و تیشکی خور بدا له رووی ئاوه که .

له باره ی به یی :

سه رچاوه که ی عومری جوانیم هاتوته وه قول

باغچه ی ژیم پر بوته وه له نه مامی گول

(ب ۴ ، ل ۴۴) یسه وه ، ئەلی : « وشه ی (باغچه ی) به (باغچه ی) ئاسانتر و موسیقاوی تره له سه ر زمان ، خۆزگه هه موو ئەم وشانه به (خ) بوونایه . هه روه ها هه موو وشه کانی (تیزگی) که قورس و ناله بار دین به ده ستی زمان و خۆینده وه وه ، (تیشکی) بوونایه که وشه یه کی ئیسک سووکی شیعرا نه یه .

منیش ئەلیم : منیش له باره ی (باغچه) و (باغچه) وه هه روا ئەلیم (سه د خۆزگه) ، به لام مه سه له مه سه له ی (خۆزگه) و خۆزگه کاری ئی یه ، مه سه له مه سه له ی زمانی ئەو سه رده م و شوینه یه که شاعیر شیعره که ی تیا وتوه . ئەم پارچه شیعره ی گۆران له شیعری قوناغه پێشینه کانیته ی که هیشتا به ته وای خۆی له داوی چا و لیکه ری قوتابخانه ی کون رزگار نه کردبوو و له هه له یجه ئەژبا . گۆران خۆی له سه ره تاي (به هه شت و یادگار) باسی ئەوه ی کردووه که له وانه یه ئیستا

(واته کاتی چاپکردنی کتیبه که) له زور شتی ناو شعری زووی
 یزار ئی ، بهلام بو سوودی نهوانی شوین پی گه شه کردنی
 زمان و تهده پی کورد ههله ته گرن ، ریگای به خوی نه دا
 دهسکاری هیچ شعریکی بکا . بهلام بهش بهحالی (تیرگی)
 نهوه مهسه له که شیوه بهکی تر وهر ته گری . له کوردیدا وهک
 (تیشک) هه به ، (تیرگ) یش هه به وه لهوانه به رهسه نتریش ئی ،
 چونکه چاوگی وشه که (تیره) . هه رچون ئی ناوچه ی هه له بجه
 (تیرگ) ی تیا باوهو ، نهوه ی لهو ناوچه یه دا له زمانی
 دهو روبه ره که ی خوی لانه دا هه ر (تیرگ) نه لی و ، ماموستا
 گرانیش له هه له بجه هاتوو ته دنیا وه هه ر لهوی یش پهروه ده
 بووه بووه به شاعیر .

له باره ی بهیقی :

بۆی نەشکانووم توینیهتی و ئاره زووی دل
 هه ر گه روه مه لی ئاره زووم چلاو چل
 (ب ۲ ، ل ۴۸) یشه وه نه لی : وه شه ی (توینیهتی) ،
 (تینویتی) به که ره وان و سواره .

منیش نه لیم : به یته کانی ته م پارچه شیره (۱۱) برکه بین .
 لیره ی شدا بو راگرتی ژماره ی برکه کان نه ئی (توینیهتی) ئی .
 نه گه ر بکری به (تینویتی) ، ژماره ی برکه کان له نیوه به یته که دا
 نه ئی به (۱۲) . له (به هشت و یادگار) ه که ی چاپی سه رده می
 گوران خویشیا هه ر (توینیهتی) نووسراوه . لام وایه نه بوو
 کاکه ، وهک شاعیرک ، ته مه له من زور چاکتر بزانی .
 له باره ی بهیقی :

هه ر سه رگه ردان ، هه ر ئاواره ، هه ر برسی . .
 (بوچی ؟) باشه ، پیت بلیم با ، نه پرسی :
 (ب ۷ ، ل ۴۸) یشه وه ، نه لی : «به بیکی ئالوزه و
 به م چه شنه به :

بوچی ؟ باشه پیت بلیم ، یا نه پرسی»

منیش نه لیم : بهر له هه رچی نهوه ی له دیوانه که دا
 نووسراوه ته وه ، به نیشانه ی پرسیا رو ویرگول و دوو نوخته وه لهو

شوینانه یاندا که تیا یاندا دانراون ، دهق نهوه به له چاپی
 (به هشت و یادگار) ه که ی سه رده می گوران خویا له چاپ
 دراوهو ، ته مانه به هه موویانه وه دهو ریکی گه وره له
 روونکردنه وه ی مه عنای به یته که دا ته یینو ، به تاییه تی دانانی نهو
 دوو نوخته ستوونی به له پاش وشه ی (نه پرسی) یه وه به لگه به کی
 ئاشکرای راستی تیکستی دیوانه که وه له پی بوچوونه که ی
 کاکه ی فه للاحه ، چونکه به یته کانی پاشه وه وه لامی پرسیا ره که
 روون ته که نه وه .

ته نجا با بیینه سه ر لیکۆلینه وه ی بوچوونه که ی کاکه .
 به گۆیره ی بوچوونه که ی کاکه رسته ی (یا نه پرسی) نهک هه ر
 زیاده و شوینی له نیوه به یته که دا نایته وه ، به لکو له گه ل مه عنای
 (باشه ، پیت بلیم) ه که ی شدا ناکه و پته یهک . گوران که وتی :
 پاش دیتو چه شتی نهو هه موو جوانی یانه یش هیشتا هه ر
 سه رگه ردان و ئاواره و برسی جوانی ترمو ، خویشی له جیاتی
 به رانه ره که ی پرسیی : بو ؟ و پاشان وتی باشه پیت بلیم
 (ته یشوو (پیت نه لیم) بوایه) ، ئیتر نه ئی پی بلی و (یا
 نه پرسی) به که قسه به کی ئی مه عنا نه ئی ، چونکه نهو که خوی
 له جیاتی به رانه ره که ی کرد به پرسیا ره که رو وتیشی باشه
 پیت بلیم ، به وه گه تی پی وتنی پی داو تازه گه رانه وه بو
 (نه پرسی) به کی سه رله نوی کارنیکی ناپه سه ند نه ئی . ته نجا نهو
 (یا) به دهو ری چی به ؟ (یا) بو نه وه دائه نری مرو به کی له دوو
 شت هه لیرتری که له وانه نه بن هه ردوکیان پیکه وه کۆبکرینه وه .
 دوو شته که یش لیره دا پی وتنی گوران و پرسینی به رانه ره . ته م
 دوو شته یش له وانه نین پیکه وه کۆنه کرینه وه ، که واته ئیتر (یا)
 بوچی به ؟ خو ته گه ر بیشلین مه به ستی گوران نهوه به بلی من
 خو م پیت بلیم ، یا تو خو ت نه پرسی بوچی ؟ نهوا له وه لا ما
 نه لین ته مه قسه به کی زور ئی تام و ناشاعیرانه و نامه نتیقی یه و
 ته نانه ت به ته واوی له داب و ره وشتی گه فتوگۆیشه وه دووره ،
 چونکه وای لی دیته وه : باشه ، خو م پیت بلیم بو وایه ، یا تو
 خو ت نه پرسی بو ؟ له حاله تی پرسیا ری وا ئی جی و ناپه سه ندا

ته بی به رانبهر وه لآمیکی بداته وه بلی : خوت بوم باس بکه بو ، یا من لیت ته پرسم بوو له هردوو حاله که دا وه لآمه که ههر به که و پرسیاره که بی معنای لی دهر ته چی و ، له هه مویش ناپه سندرته وه به که له به بی پاشه وه دا شاعیر بی چاوه روانی کردنی به رانبهره که ی له خو به وه دهستی کردوه به روونکردنوه ی رازی (بوچی) به که . نیر به کورتی تم نیوه به یته ، به وجوره ی که کاکه ی فله لاج داپرشتووه ته وه ، قسه به کی ته وه نده بی تام و چیژه به هیچ کلوجی پاساو نادری و رووی ته وه ی فی به یته کوری شیعه وه . . کاکه ی فله لاج ته گهر ههر ناره زووی له دهسکاری کردنی شیعی خه لکه ، با به جوړی دهسکاری بکا معنای تیا بیلیته وه ، بوغونه لیره دا له جیاتی (با) که (گهر) ی دانایه و بیوتایه : «بوچی ؟ باشه ، پیته بلیم ، گهر ته پرسی» ، معنایه کی نریک له معنای تیکسته نه سلی به که وه ی ته به خشی به نیوه به یته که !

له راستیدا تیکستی به یته که به وجوره که گوران خوئی وتوویه ، هیچ جوړه ئالوزی به کی تیا فی یه و ، شاعیر که وتی ههر گیز له جوانی تیر نام ، هات به فهرزیش فهرزی کرد که به رانبهره که ی رازی ته وه له جوانی تیرنه بوونه ی لی ته پرسی و ، له بهر ته وه هات وتی : ته پرسی : بوچی وایه ؟ با پیته بلیم : چونکه جوانی ته نه جوانی سپا فی یه ، جوانی دهروونیشه ، جوانی دهروه و ناوه وه به و ، منیش تائیتا ته و جوانم نه هاتووه تهری که له هردوو رووه وه جوان بی ، له بهر ته وه تا جوانیکی وام دپته ری ، ههر عه ودالم و ههر له دوو گهری جوانیکم خوزگه ی چاوو دل بیته دی .

له دوایشدا ته لیم : خوزگه کاکه ی فله لاجی براده ریشمان له جیاتی ته و به سووک و ئاسان بریاردانه ی ئالوزی به یته که و له جیاتی ته و دهسکاری کردنه ی به ناره زووی خوئی ، چهند دپرنیکی بو باسکردنی به لگه ی ئالوزی به یته که و راستی دهسکاری به که ی خوئی تهرخان کردایه و ، ته نه به شیوه ی فرمان دهرکردن نه یوتایه وایه وانی به .

له باره ی به بی :

منیش چه شنی په پوله بهك گول دایینه ناو

له بهرده ما هه لکه پهری گا گورج و گا خاو

(ب ۷ . ل ۵۱) یشه وه ، نه لی : «مانا ئالوزو شیواوه . وشه ی (دایینه) ، (دایینه) به» .

منیش ته لیم : مانا نه ئالوزو نه شیواوه و ، ته گهر راسته ئالوزو شیواوه ، ته ی چاره سهری چون نه کری ؟ بو هیچی باس نه کردوه ؟ خو نه گهر ئالوزی و شیوانه که خه تای (دایینه) بی و به کردنی به (دایینه) هه موشتی راست بیته وه ، ته و ته لیم (دایینه) و (دایینه) ههر بهك معنایان هه به و ، له هردو کیانا فیله که ههر (دا - داییتی) یه و ، جیاوازی یان ته نه شوینی (ی) ضمه ی مفعوله . وشه که به هردوو جوړ به کردی . ماموستا گورانیش بو به لیره دا (دایینه) ی وتووه و (دایینه) ی نه وتووه ، چونکه ته و چوارینانه ی له م پارچه شیعه دا (شوان) ته یانلی هه موو (۱۳) برگه بین و ، ته گهر (دایینه) ی بووتایه له وانه بوو له خویندنه وه دا بی به (دا - بی - تی - یه) و بیوا به به (۴) برگه و نیوه به یته که ی بگردایه به (۱۴) برگه ی . شایانی وتنه ته مه که له (به هشت و یادگار) ه که ی چاپی سه رده می گوران خویشیا ههر (دایینه) یه و ، ته نانه ت به م جوړه یش نووسراوه (دایینه) که هیچ گومانیک له وه دا ناهیلته وه (دایینه) یه و (دایینه) فی یه .

له باره ی وشه ی (نی) یه وه له دووه می تم دوو به یته دا :

ئاغای خاوه ن هیزو شکو ، خاوه ن سامداری

له کاتیکا دریز ته کا دهستی دلداری

بو گهر دنی گوله کیونی له جی هه لکه نراو

نی فرمیسک به دی ته کا له سهر کلی چاو

(ب ۱ ، ل ۵۸) یشه وه ، نه لی : «وشه ی (نی) ، (نی) یه» .

منیش ته لیم : وانی به ، چونکه (نم) (دلوپ) فی به (شی) یه ، له سهر کلی چاویش شی به دی ته کری ، دلوی فرمیسک به دی ناکری ، (شی) یش بهك و دووی بو

به کار ناهینزی. زیاد له مه بهیتی پاشه ویش که ئه لئی :

مووچرکه بهك به سهرتاپای له شیا نه گهری

ئاگاداره فرمیسکی سۆز ، دینه خوار بو کی ؟ . . .

به ئاشکرا ده ری نه خا که فرمیسک دلوپ و دوو دلوپ نه بوه ،

ئه وهنده زور بووه کله ی چاویشی شیدار کردوووه و دلوپ

دلویش به سهر گونای کچه دا هاتووته خوار . . .

له باره ی بهیتی :

کلک و یالی چهن چاره وئی قهل کرد به خه نجهر

به سهر رانی ئاغایا داو مه ری دایه بهر

(ب ۵ ، ل ۵۹) یشه وه ئه لئی : «وشه ی (قهل) نی به و (قل) ه که

بو برین به کار دیت» .

منیش ئه لیم : (قهل) راسته نهك (قل) و ههر ئه و

(قهل) یشه له ههندی لا به (کهل) ی به کار دینن . له

(فرمیسک و هونه ر) ه که ی چاپی سه رده می ماموستا گوران

خویشیا ههر (قهل) ه .

له باره ی بهیتی :

بسته خه للی عافیه تیش باری به ده نه

ههر ده رده ئه دا پاچی له بونیانی خه رام

(ب ۵ ، ل ۶۷) یشه وه ، ئه لئی : «وشه ی (پاچی) ،

(پاچی) به و ، (بونیانی) ش (بونیانی) به» .

منیش ئه لیم : به ش به حالی (پاچی) و (پاچی) که سمان له

رینگای لیکدانه وه ی مه عناوه نه ئی به لگه به کان بو

بووچوونه که مان به ده سه ته و نی به . من لام وایه (پاچی) به و

نیوه به یته که واته : ههر ده رده و هاتوووه بهر بووه ته خانووی ته نی

به ده ردوداو ویرانه م و خه ریکه به پاچ له بنی دینی ، نهك ههر

ده ردی دی و پاچیککی لی ئه داو ئه روا . به ش به حالی (بونیانی) و

(بونیانی) یش له (فرمیسک و هونه ر) ه که ی چاپی سه رده می

ماموستا خو یا (بنیانی) نووسراوه . له کور دیدا (بونیات) نی به ،

(بنیات) هه یه که له گهل (بونیا د) له بهك ریشه وه هاتوون و ،

به مه عنای بناخه ی خانوو به کار دی نهك تیکر پای خانوو ه که که له

به یته که ی گوراندا ئه وه مه به سه .

له باره ی بهیتی :

هون هون فرمیسکم برزته داوین

فرمیسکی تاسهر جهرگ و دل تاوین .

(ب ۱ ، ل ۹) یشه وه ، ئه لئی : «وشه ی (تاسهر) نی به و

(تاسه و) ه ، نه گینا بوچی ئه و فرمیسکه (تاسهر جهرگ و دل)

ئه تاوین ته وه و واز له وانی تر دینت ؟ به یته که به م شیوه یه :

فرمیسکی تاسه و ، جهرگ و دل تاوین

واته : فرمیسکی شه و ق و سۆز و جهرگ و دل توینه ره وه .

مه عنای به یته که به م ره نگه به پیزتر ئه ییت» .

منیش یشه کی ئه لیم : سه د حه یف و سه د مخابن که و

ماموستا گوران بو ی نه لوا دوا ی (فرمیسک و هونه ر) یش کو مه له

شیرینکی تر بلا و بکاته وه تا ئه گه ره له یه کیش که و تیبته ئه م ، تیا

راست بکاته وه ، وهك هه له کانی (به هه شت و یادگار) ی له

(فرمیسک و هونه ر) راست کرده وه . ئه گه ره ئه وه بو وایه ، وهك

چون گه لی له به نا و «راست کردنه وه» کانی کا که ی فه للاحم بو

شیره کانی (به هه شت و یادگار) به هه له ده رکردو به لگه یشم

ماموستا گوران خو ی بوو ، هه ندیککی تریشم له به نا و

«راست کردنه وه» کانی (فرمیسک و هونه ر) یش هه روا و ههر به

پشتیوانی ماموستا گوران خو ی به هه له ده ره کرد .

ئه نجا دیمه سه ر (تاسهر) و (تاسه و) ه که و ئه لیم : سه ره رای

ئه وه که له (فرمیسک و هونه ر) ه که دا (تاسهر) نووسراوه ،

لام وایه راستی به که یشی ههر وایه ، چونکه ئه گه ره (تاسه و) نی

ئه ئی (جهرگ و دل) عه تف به سه ری و (تاوین) ه که به سه ر

هه موویانا بجیته وه ، واته : تاسه یش و جهرگ و دل یش

بتوین ته وه .

که واته ئه ئی به یه که م کو لی گریان تاسه ی دیدازی کو سه

که و تووه که بتوینه وه و ئیتر باسی له ئارادا نه مینی ،

فرمیسکی وایش نی گومان شتیکی چاکه ، چونکه یادی

مردوو ه که له بیرته با ته وه ، به لام ئه مه ئاواتی که سی نی به که

ئازیزیکی زۆر ئازیزی مردی که له شویندهدا منالیکه خوشهویستی ماموستا گۆرانه . بۆ گه یاندنی ئه و مهعنایه که کاکه ی فهللاح به بۆچوونی خوی بۆ بهیته که ی داناره ، ئه بوو بووترایه «فرمیسکی تاسه ی ، جهرگ و دل تاوین» .

کاکه ی فهللاح له مهعنا ی (تاسه ر) نه گه یشتوه ، بۆیه ئه و ره خنه یه ی گرتوه که ئه لی : «ئه گینا بۆچی ئه و فرمیسکه (تاسه ر جهرگ و دل ئه تاوینته وه) و واز له وانی تر دینیت» . مه به ست له م (تاسه ر) ه (سه رانسه ر) ه ، واته جهرگ و دل به ته وای ئه توینته وه ، ئیتر ئه وه به خه یالا نه هاتوه که سی و قورقور اچکه و ده م و چاو و لووت و گوی ییش تا سه ر بتوینته وه ! له م مه یدانی سۆز ده ر پرینه دا ته نها (جهرگ سووتان) و (جهرگ و دل توه وه) و تراوه و ، که س له وه ی تی نه پهراندوه و ، به لکو له به ره تیشا بۆ گه یاندنی مهعنا حه رفی یه که ی ناوتری و ته نها مهعنا ی زیاده ره وه ی به ک له سۆز ده برینا ئه گه یه نی .

له باره ی به یی :

چ داوینکه چ ئینسافیکه ، زالم جهه ننه م تاو ئه ده ی ئه یکه ی به حالم (ب ۳ ، ل ۹۸) یشه وه ، ئه لی : « وشه ی (داوینکه) هه ر زۆر به بهیت و مه به ستی شاعیر نامۆیه .

ئهم وشه یه (دادیکه ؟) یه . به م شیوه یه راست ده بیته وه ، ئه گینا (داو) هه یچ په یوه ندی یه کی به مه سه له که وه نی یه .

منیش ئه لیم : راسته ئه بی وای و ، له (فرمیسک و هونه ر) ه که دا به هه له نووسراوه (چ داوینکه) .

له باره ی به یی :

یا کام ده ر یازۆر قووله

بنی ، بیخه مه جووله

(ب ۴ ، ل ۱۰۷) یشه وه ، ئه لی : «پیم وایه به م شیوه یه سوار تر و ره وانتره :

بنی بجه مه جووله» .

منیش ئه لیم : هه ر (بیخه مه) یه و ، به پی گراماتیکای زمان و مهعنا ی به یته که ییش هه ر ئه بی وای . (بنی) مه فعوولی (بیخه مه) نی یه تا بلین ئه بی (بجه مه) بی ، (موته دا) ی دوا که وتوه و (قووله) خه به ره تی و لی پیش که وتوه . گۆران له م به یته دا ئه لی : کام ده ر یا بنی قووله و له هه موو ده ر یا به ک مه نگتره ، بیخه مه جووله و بیه ژنم ، نه ک : کام ده ر یا قووله ، به که ی بجه مه جووله . له (فرمیسک و هونه ر) ه که ییشدا هه ر به م جوړه یه که له دیوانه که دا نووسراوه و ، ته نانه ت و یرگوله زۆر پیوست و مهعنا روونکه ره وه که ییش ماموستا گۆران خوی دایناوه .

له باره ی به یی :

کۆمه له شاخیک سخته و گه ردن کـهـش
ئاسمانی شنی گرتوتـهـ به باوهـش
(ب ۱ ، ل ۱۲۷) یشه وه ، ئه لی : « وشه ی (شنی) .
(شین) یه و له هه له ی چاپ ئه چیت» .

منیش ئه لیم : باوه ر نا که م که سی هه بی نه زانی هه له ی چاپه و راسته که ی (شین) یه ، به لام نازام کاکه بۆ ئه لی : « له هه له ی چاپ ئه چیت» و دلنیا نی یه که هه له ی چاپه ؟ تۆبلی ئه وه ندە شاره زای من نه بی بزانی (شین) م لی نالی به (شنی) ، یان نایه وی ته نانه ت دانم به وه ندە ییشدا بۆ بنی ؟ ! سهیره !

له باره ی به یی :

ئهم کۆمه لانه تیایه تی : جار جار
جوانیکه لای کۆله وانسه لار
(ب ۳ ، ل ۱۳۸) یشه وه ، ئه لی : « وشه ی (لای) ،
لادی ی) و ا مانا و مه به ست راست ده بیته وه» .

منیش ئه لیم : له وانه یه هه ر (لای) بی ، چونکه ئه وانه ی گۆران باسیان ئه کا هه موو لادی یین ئه چن بۆ شار بۆ مامه له و فروشتنی که ل و په لی لادی و کربنی پیوستی یان له شار .

ئەمانەش تېكرا پياوۋۇنى قەدرەن و لەوانەن لە رېئى ئەو دەدا نەبن
 نە ھاتوچۇياندا تووشى شىكىكى وا بىن بىي بە ماى شوورەنى بو
 خۇيان و كەس و كارىان ، لە بەرئەو كەم جار رى ئەكەوى كچى
 گەنج و جوانان تيايى . كەواتە زىادە يە گۇران بلى (جوانىكى
 لادى) چونكە كەسيان شارى نىن ، بەلكو ئەي بلى جاروبار
 كچى تازە پىگەشتووى جوانيشيان تيا ئەي .

بەلام شىكىكى تر ھەيە بوچوونەكەى كا كەى فەللاخ بەھيز
 ئەكا ، ئەو خوى ھەستى پى نەكردوۋە تا بىكا بە بەلگە و پىشتى
 پى بېستى . وا من باسى ئەكەم تا ئەو پىشان بەدەم بىئادەم چۇن
 بەدوای بەلگەى بەھيزا بگەرى بو بىروراي خوى و ، بە
 مەبەستى ساغكردنەوۋە شىعرى گۇران و ھەلە
 لى دوورخستەنەوۋە . ئەو بەش بەكەم ئەو بە لە چاپەكەى
 (فرمىسك و ھونەر) سەردەمى گۇرانا (لاوى) نووسراوۋە كە
 لە بەرئەوۋە ئەگەر راست پى (لاوى) پى دوو (ى) ناوى ،
 بورنى دوو (ى) ئەو بوچوونەى پى بەھيز ئەي كە (و) كە (د)
 بوۋى و بەھەلە بوۋى بە (و) ، واتە وشەكە (لادى) = (لادى)
 پى . دوو بەش ئەو بە كە ھەر ئەو بركە شىعرەدا ، ھەر پاش
 دوو بەيت ئەي :

ئەى جوانى لادى ! بە سەرنج و سل

لېت وروۋان دووم خەيالانى دل

كە ئەمە وائەگەيەنى وشەى پىشوۋىش ھەر (لادى) بوۋى و
 بەھەلە گۇرايى . لە بەر ئەم بەلگە بە لەگەل بوچوونەكەى كا كەم و
 (لاوى) بەھەلە دائەنېم .

لەبارەى بەيتى :

بو قوازتنەوۋەى تا ئەكەوتە كسار

زۇر دار لىسى ئەفران بەكەم پەلامار

(ب ۳ ، ل ۱۴۰) يشەوۋە ، ئەي : «وشەى

(قوازتنەوۋەى) نى بەو (قوزتنەوۋەى) ھەر ھەھا ئەي : «وشەى

(بەكەم) ، (بەكەم) ، واتە : زۇردار بە پەلامارىكى كەم لە

(پى زۇر) كەى ئەسەند ، ئەوئەندە پى دەسەلات بو .

منىش ئەي : بەش بەحالى (قواستەنەوۋە) ھەر (گواستەنەوۋە)
 عادەتى بەكەيە ، ئىستا كەمىك تايەتتى دراوۋە بە مەئناكەى .
 ھەر لەم سىغەيە (خواستن) يش ھەيە . كەواتە بوۋى ئەو (ا) ھ
 پىچەوانەى رىيازى زمانى كوردى نى بە . لە (فرمىسك و
 ھونەر) كەيشدا ھەر (قواستەنەوۋەى) نووسراوۋە . بەش بەحالى
 (بەكەم) و (بەكەم) يش ، ھەرچەند لە چاپى سەردەمى گۇرانى
 (فرمىسك و ھونەر) كەدا دوو نوختەكە زىاتر بە بەك نوختە
 ئەخوتىرتەوۋە ، من ھەر لام وا بە (بەكەم) پى ، چونكە (بەكەم
 پەلامار) نىمچە رستە بەكى نائەواوۋە ، ئەي (بە پەلامارىكى
 كەم) يا ھەر ھىچ ئەي (بەكەم پەلامارى) پى ، بەلام (بەكەم
 پەلامار) ھىچ نائەواوۋە بەكى تيا نى بەو مەئناكەيشى ئاشكرا بەو
 ئەي : زۇردار ھەر لە بەكەم پەلامارا لە پى دەسەلاتى ئەسەند ،
 چونكە ئەم ھىچى پى نەئەكرا بەران بەرى .

لەبارەى بەيتى :

نەختىك روپىشتن نەما جىگاي غار

چەشنى مېروولە كشا رىچكەى سوار

(ب ۷ ، ل ۱۵۰) يشەوۋە ، ئەي : «وشەى (روپىشتن) ،

(روپىشتن) ھ ، چونكە شاعىر خويشى لەگەلئاندايە .

منىش ئەي : وانى بە . گۇران لەم بەيتەدا باسى

رېمازى كەرەكان ئەكا كە غارغارنىان كرددوۋە ، باسى ھەموو

رېنوارەكان ناكە كە ديارە تىكەل بوون لە سوارو لە پىادە ،

ھەرچەند خويشى و ھاورى گەشتكەرەكانىشى سوار بوۋىن ،

چونكە ئاشكرايە ئەوان ، وەك كومەلئى ميوانى شارى لە

موۋچەخورانى دەولەت ، لەو رېمازى بەدا بەشدار نەبوون ،

لە بەرئەوۋە كە لە ھەموان پاش ئەكەوتن و وەك سوارى لادى پى

پىشېر كەيان پى نەئەكرا . بەيتەكانى پىش ئەم بەيتەيش نىشانەى

راستى ئەم لىكدانەوۋەن . لە (فرمىسك و ھونەر) كەى چاپى

سەردەمى گۇران خويشيا ھەر (روپىشتن) نووسراوۋە .

لەبارەى بەيتى :

لىو لىك نى ئىتر شاپى تەواو بوو

هاورپیت سه فھرین له گهل شهبق زوو

(ب ۸ ، ل ۱۵۴) یشه وه ، ئه لئى : «ئالوزو نه گونجاوه . (هاورپیت) ، (هاورپى ه)» .

منیش ئه لئیم : ئه م بۆچوونه ی کاکه ی فهللاخ نیشانه یه کى زه قى حالئى نه بوونه له مه تله ب . له چهنده به یئى پئیش ئه م به یته وه گۆران قسه له گهل خۆى ئه کاو ئه لئى : ئیتر با به سى ئى به زم و راپواردن ، تو ماندووی رپئى ، خه لک هموو نووستون ، ته نانه ت بووک و زاوايش له به زم وره زمى خۆيان بوونه ته وه نووستون ، ئاواپى کرکچه ، دنيا کش وماته ، هاورپیکانت له سهر سه فھرن و سبه یئى زوو له گهل ده رکه وتئى سپیده ی به ره به یانا ئه که ونه رپى به ره و شار ئه گه رپئيه وه ، ئیتر تو بۆ ناخه وى ! ده لئوى لئک نئى و چاوت بچئته خه و . سه ره راپى ئه مه له (فرميسک و هونه ر) هکه ی چاپى سه رده مى گۆران خۆیشیا هه ر (هاورپیت) نووسراوه .

له باره ی به یئى :

من مات ، تو زیز ،

هه ردوکان جووت

(ب ۷ ، ل ۱۶۳) یشه وه ، ئه لئى : «پئیم وایه (هه ردوو هاوجووت ه)» .

منیش ئه لئیم : به چیدا پئیت وایه ؟ ئه گه ر توئیش ئه پرسى : ئه ی تو به چیدا ئه لئى راسته که ی (هه ردوکان جووت) ه ؟ ئه لئیم : ئه م پارچه شیعره له وانیه له به ر ده سنووسى گۆران خۆى نووسراونه ته وه و له واه به م جوړه بوو که لیره دا نووسراوه ته وه ، جا ئه گه ر تولات په سه ند ئى به ، رووی ده مى په خنه ت بکه ره گۆران خۆى !

له باره ی به یئى :

تاوئیک نه غمه ی مه ل ، تاوئیک شنه ی با

تا ئه و دیو شاخى ئه ندیشهم ئه یا

(ب ۶ ، ل ۱۶۷) یشه وه ، ئه لئى : «وشه ی (ئه یا) ، (ئه با) به و له هه له ی چاپ ئه چئیت» .

منیش ئه لئیم : سوپاس بۆخوا که کاکه به رپئى تی چوونیش ئى ئیحتیالیکی ئه وه ی هیشتووه ته وه که هه له که هه له ی چاپ ئى و ، من ئه وه نده ناشى نه م نه زانم (ئه یا) ئى به و (ئه با) به . له باره ی به یئى :

تاریکه شه وئى : نوقى ره شی چیره ی دنيا

دیلى ته مى ئه سرار بوو ده رو ده شی حه قایق

(ب ۱ ، ل ۱۷۱) یشه وه ، ئه لئى : «(شه وئى) ، (شه وئى) به و ماناکه ی ئاودامانتره» .

منیش ئه لئیم : وانى به . ئه و دوو نوخته ستوونى به که گۆران خۆى له دوای وشه ی (تاریکه شه وئى) وه دایناوه و ، منیش له رووی ده سنووسى خۆى نووسیمه ته وه ، به ئاشکرا نیشانه ی ئه وه به که (تاریکه شه وئى) به و (تاریکه شه وئى) ئى به . گۆران له م به یته دا ئه لئى : تاریکه شه وئى ، تاریکه شه وئى چۆن ؟ تاریکه شه وئى و رووی دنيا هموو نوقى ره شی تاریکاپى بوو . . تاد . جا له به یته کانی پاشه وه دا وه سپى شه وه که زیاتر روون ئه کاته وه . ئه گه ر (تاریکه شه وئى) ئى قسه که هموو له م به یته دا ئه برپئيه وه و تابلوکه زۆر ناشیرین و بابه ته که زۆر ناته واه و دئته به رچاو . . من نازانم کاکه ی فهللاخ چ جوانى به کى له وه دا به دى کردوو که مه عنای ئه م به یته که له راستیدا ته نها وه ک کللی ده رگای سه رانسه رى پارچه شیعره که وایه ، به م جوړه لئک بداته وه که (تاریکه شه وئى . .) ئه یگه به نئى : ده رو ده شی حه قایق له تاریکه شه وئى نوقى ره شی چیره ی دنيا دا ، دیلى ته مى ئه سرار بوو .

له باره ی به یئى :

تاوتاو لئى ئه دا ته پلى هموم ته رزه به ئاههنگ ،

وهختى که ئه هات حهمله ی با تونگ و خوروشان

(ب ۸ ، ل ۱۷۱) یشه وه ، ئه لئى : «وشه ی (هوموم) ئى جئى و نامۆبه به م شوئنه و به ته رزه ، له به ر ئه وه (هوجوم) ه که هیرشى لیدانى ته پلى ته رزه به» .

منیش ئه لئیم : کاکه لیره دا تۆله ی هه له ی پئشووی به باشى

كردهوه . زۆر بهجى يه و (هوجووم) هو ، (هومووم) نى يه و ، من خراپم خوښندووه تهوه و خراپم نووسيوتهوه .

له چاوى تووه پرشنگى نهگاته رۇحى بهدبهختم
نهكا مهستى تهسهلى تا شهوى دواى سهرى

سهختم

(ب ۶ ، ل ۱۷۳) يشهوه ، نهلى : «(تهسهلى) ،
(تهسهللا) به» .

منيش نهلىم : له دهسنووسهكهى ماموستا گوران خوښيا
كه من لهرووم نووسيوتهوه ، هر (تهسهلى) نووسرابوو .
نهميش راستى وشهكهيه به عرهلى و ، به زمانى نهدهى
كلاسيكى خوښمان و ، نهم پارچه شيعرهيش له ريزى شيعره
كلاسيكى يهكانى ماموستادا دائه نرى .

لهبارهى بهيتى :

لىوى تينووى كهل وهك دلزپ نهيمزى

نهى داخهكهم ، مهرگى نيشتن نهيكوزى !

(ب ۲ ، ل ۱۷۵) يشهوه ، نهلى : «وشهى (نهيكوزى) ،
(نهيكوزى) يه وهلهى چاپه» .

منيش نهلىم : راسته ، وايه وهك كاكه نووسيوه .

لهبارهى بهيتى :

له بهرپى نهمامى چواله دا سهوزاو

له روومهت كاكوه رزاوه ته تاو

(ب ۴ ، ل ۱۷۹) يشهوه ، نهلى : «وشهى (سهوزاو) ،
(سووراوه) كه رهننگى گوللى دارچواله يه ، نهگينا (سهوزاو) كوا
ههيه ؟ بروانه شيعرى ل ۱۷۶ (ب ۴-۵ ، پارچه شيعرى
(دارچواله ي پشكوتوو) -م) :

ريزيك نهمامى دارچواله ي نازدار

كه ريك وهستا بوون لهسهر گياى بههار

وهك بووك نهنداميان له سووراو نابوو

لهنجهى تاوتاو يان بو چپه ي با بوو

منيش نهلىم : نهميه جارن له حوجره ي فهقيدا

پى يان نهوت «قياسى كه شك له مه شك !» . كاكه لهم
بوچوونه يا زور بههله چووه . بهر له هرچى و سووك و ئاسان ،
له بهرتهوه كه نهم پارچه شيعره م ، وهك بهشى زورى پارچه
شيعره كانى كومه لهى سيهم - سروشت و دهر وون ، له رووى
دهسنووسى گوران خوښ نووسيوتهوه . كه وا بوو نيتر هيج قسه ي
تيا نامينى و مهسهله كه نه برتتهوه . له رووى مهعنايشهوه
له بهرتهوه كه مه بهست له (سهوزاو) تاوى پاش بارانى له بى
نهمامى دارچواله ي به گه لاي سهوز دا پوشرادا وهستاوه ، كه
پر بووه ، نهك له گولاله ي سوورى وهريوى دارچواله كه بيكا به
سووراو ، بهلكو له گه لاي سهوزو هه لاله ي سهوزى هيشتا
نه پشكوتوى به گول نه بووى وهريوه ناو تاوى بى نهمامه كه ، كه
وهك سهوزاوى لى كردووه . نهم كاته ي گوران قسه ي لى نهكا ،
وهك لهم دوو به يته ي پيش به يته مه بهسته كه يشمانه وه دهرته كه وى
كه نهلى :

درهختى هه لووژهى به فر دا پو شيو

دار سىوى رازاوه به پويلا نهى زيو

هه لاله ي وه راندوون ته وژمى باران

وهك بووكى رووتكراو كه وتوته گريان

(ب ۲-۳ ، ل ۱۷۹) ، كاتيك نى يه بههار به ته واوى هاتى و
دارو درهخت به گوللى رهنكاو رهنك رازايتتهوه ، سهره تاى
بههاره و ، بهلكو هيشتا به فريش نه بارى و ، درهخت له گه لاو
هه لاله ي نه پشكوتوو به ولاوه ي پيوه نى يه ، به لام لهم دوو
به يته دا كه كاكه كردوونى به بهلگه بو بوچوونه كه ي (ريزيك
نهمامى . .) ، به هار يكي ته واوه و ، هه لاله به جارى
پشكوتوووه و ، درهخت به گول رازاوه تهوه ، وهك ناوونيشانى
پارچه شيعره كه يش (دار چواله ي پشكوتوو) شا به تيان بو ته دا .
ليره دا دار چواله وهك نو بووك نهنداميان له سووراوى گوللى
سوورى باران چوراوگه لى به ستوو ، ناوه و ، جار جارىش له و
پهري گولانه وه وهريوه ته بى تاو . سووراو ليره دا به
درهخته كانه وهيه ، به لام له به يته مه بهسته كه مانا سهوزاو تاوى

سر گیای سهوزو پر له گه لای سهوزو هه لاله ی سهوزی وه رویی دارچواله یه و ، ثم دوانه زور جیان له یه .
 ورده کاری به کیش له دروستکردن و به کارهینانی وشه ی (سهوزاو) ا هه به به داخه وه کا که ی فه للاح بیرى به لایا نه چوه .
 نه ویش نه وه به نه وه ی له روومه ت نه تکی نه بی رهنگی روومه ته که ی پیوه بی . روومه تی دره ختیش که هر گه لای پیوه بی دیاره سهوزه ، که واته نه وه ی لی نه تکی سهوزاوه .
 زیاد له مهیش له نه ده بی کلاسیکانا که باسی خولامی تازه گه نه تووک ده رکردو نه کرا ، نه و گه نه تووکانه یان به (خه تی سه بن) دائه نا . (خه ت) ی به که ی له به ره وه که له سه ره نه ختی سپی روو وه که خه تی ره ش وایه و ، (سه بن) ی به که ی شی له به ره وه که (رواوه) و رواویش سهوزه . جا چونکه گه لای له دار رواویش وه که مووی له رووی یار رواو وایه و سهوزیشه ، نه وه ی له وه وه داچورپته خوار به (سهوزاو) وه سپ کراوه .
 له باره ی به یی :

به کۆمه ل بگرن گوی له هاواری

کۆمه ل جه لب نه کا ر یقه نه ی باری

(ب ٦ ، ل ١٨٨) یشه وه ، نه لی : « وشه ی (هاوار) ده بوا به له که وانده بوا به ، چونکه ئاماژه به بو گوفاری (هاوار) خو ی » .
 منیش نه لی : پیوست نا کا ، چونکه له ناوونیشانی پارچه شیعه که دا نووسراوه : ئیلهامی «هاوار» و ، له داوینیشیه وه نووسراوه گوفاری «هاوار» و ، دوو جاریش وشه ی (هاوار) له خودی پارچه شیعه که دا دووباره بووه ته وه که ئیشاره ت بو گوفاری «هاوار» له هر دوانیا نه وه ده رک نه کری و ، «هاوار» له هر کام له و دوانده دوو مه عنای هه به به کیکی نزیک که (هاوارکردن) هه به کیکی دوور که ناوی گوفاره که به و ، نه بی نه وه جی بیله ری بو خوینده وار که نه ختی بیرى خو ی به کارینی ، نه که له هه موو شتیکا په نجه ی بگیری و بخریته سه ره مه عنای مه تله ب .

له باره ی به یی :

ئیتا - ئوخه ی ! - ئاسمانیکه وه هتاوی
 گیایه و ، گوله و ، مه له و ، خوره ی چه ماوی . . .
 (ب ٤ ، ل ١٩٤) یشه وه ، نه لی : (هه تاوی) ، (هه تاوی) به ، واته : ئاسمانیکی هه تاوی به . . وشه ی (چه ماوی) . . . (چه ماوی) به .
 منیش نه لی : وانی به ، چونکه (وی) (ئاسمانیکه وه) لی ناگه ری . نه گه ر (و) هه که یش لابه رین و (هه تاوی) به زور بکه ین به (هه تاوی) وه که کا که نه به وی ، نه ی ضه میری (ی) (چه ماوی) بوکوی بگپینه وه ؟ توژی می شک خسته کار نیشانمان نه دا که وا وه که چون (ئاسمانیکه) (یک) ی ته نکیر و وه حده ی تیا به ، (هه تاوی) و (چه ماوی) یش هر وان .
 له باره ی به یی :

ئا ، سهیری دیمه نی وه ها کاریگه ر

کام و بجدان نادانه بهر نووکی نه شته ر

(ب ٦ ، ل ١٩٨) یشه وه ، نه لی : « نه و (ئا) به بی جی به . نه سل ی ثم به یته وایه :
 توخوا دیمه نی وه ها کاریگه ر . . » .

منیش نه لی : ئیتایش نه و ده فته ره م له به رده ستایه که له سالی ١٩٥٧ دا ، بو په که بجار ، له کتیبخانه ی هه موانی که رکوک ، نه و پارچه شیعه م له رووی کتیبکی له چاپدراوی سالانی چل ، که به داخه وه ئیتا ناوه که یم له یاد نی به ، نووسی به وه تیا دا . له وی یشدا هر (ئا ، سهیری) به که به ویرگوله که ی پاش (ئا) که داو ، به شاره زاییا له شیوه ی نوخته و ویرگول دانانی ماموستا گوران نه زانم ته نانه ت نه و ویرگوله یش به که م جار نه و خو ی دایناوه ، سه ره رای نه وه که به کارهینانی ثم جو ره ته عبیره میلی یانه له خاصیه ته کانی زمانی شیعی گورانه .

نه نجا نازام کا که ی فه للاح پشت به چه لگه به که نه لی نه بی له جیاتیی (ئا ، سهیری) (توخوا) بی و ، چ نانه واوی به کی له مه عنای (ئا ، سهیری) دا دیوه و بو ده ستینیشانی نا کا و ، له

چ سەرچاوه به کدا دیویه نووسراښ (توخوا) تا ئیمه بيش هه له ی خۆمانی له روو راست که بنهوه ؟ شاعر شیعری گۆرانه ، هپی کاکه ی فەللاح نی به تا هه ق دهسکاری کردنی بی . دیاره نهو سالیگ و چند مانگ ژبانی وه زیفه به بيشی له گەل گۆران ئەم (حه ق شوفعه) به ی ناداتی !

له باره ی به یتی :

زۆر شهرمه له چهرخي يستهما ئينسانى

برسى ئى و سكى خوى هه ل لوشى بو نانى ! . .

(ب ۱۰ ، ل ۲۰۰) يشه وه ، ئەلى : «وشه ی (هه ل لوشى) هه ر تهواو سه قه ته ، ئەسه له كه ی (هه ل لوشى) به كه له هه لگوشينه وه هاتوه . مه سه له ش برسیتی و هه لگوشینی ورگه به برسانا .

منیش ئەلیم : له هه مان دهفته ردا كه هه ر ئیستا باسم کرد ئەم وشه به م به (هه ل لوشى) نووسیه ته وه . وایش نازانم هه له م کردنی له روو نووس کردندا . نایشزانم تاخو له م شوینانه دا (هه ل لوشین) به کاردی یانه ؟ ئەگه ر به کاردی ، مه عنايه کی وردو ناسک ئە به خشی و زیاده ره وی به کی جوانی تیا ئەبی كه نه وه ته کابرای بینکاری برسی له برسانا سکی خوی ئەخوا . ئەگه ر به کاریش نه یه ت نه وه دیاره من به هه له م نووسیه ته وه و راسته كه ی به وجۆره به كه كاکه ی فەللاح نووسیه وه .

له باره ی به یتی :

ئەلئی ئەو زه رنه قه وته ی په پکه ماره فەرشی هیلانه ی

چ ئیشیکه ، کورم ، بۆچی له سه ر ئەم هه لگه رووزانه ی ؟

(ب ۶ ، ل ۲۰۱) يشه وه ، ئەلى : «وشه ی (ئیشیکه) ، (ئیشیکه) به كه په یوه ندى به خه ولی ززانه كه وه هه به .

منیش ئەلیم : له ده سنووسه كه ی مامۆستا گۆراندا كه من به شیکى زۆر له پارچه شیعره کانم له روو نووسیه ته وه ، به هپج کلۆجی نیشانه ی (۵) به کارنه هینراوه ، به لکو تیکرا مامۆستا گۆران شیوه نووسینی سالانی بیست و سپی به کارنه هینا .

شوینه كه بيشی بو (ئیشیکه) و (ئیشیکه) دهست ئەدا كه به مه عنا (چ کاریکه) ، (چی به ، چی رووی داوه) بی . سه ره رای نه وه بيش گۆران له تیکرای پارچه شیعره كه یدا ئەیه وی بو عدیکى فەلسه فی بدا به هه لویستی مناله كه و گریانه كه ی بگپرتیه وه بو خه مینکی گه وره كه هیشتا نه و له ئاستیا نی به و ، به هپج کلۆجی له پارچه شیعره كه دا باسی ئازاری نه خوشتی نه کراوه . له به رته وه لام وایه بۆچوونه كه ی کاکه ی فەللاح تاراده به کی زۆر ئاستی قوولی مه عنا ی ئەك به یته كه به ته نها ، به لکو سه رانه سهری پارچه شیعره كه دینته خواری .

له باره ی به یتی :

ئهورۆزه ی كه ره نگی پست ، ژماره ی سه ر ،

جیاوازی چین و دین ئەگه رى به رامبه ر

(ب ۹ ، ل ۲۵۹) يشه وه ، ئەلى : «وشه ی (ئەگرى) نایه ت ، (ئەگرى) واته به رامبه ر ئەگرى» .

منیش ئەلیم : له (په یامی کورد) هكه ی چاپی سه رده می گۆران خویدا كه له چاپخانه ی (ژین) له سلانی له چاپ دراوه و مامۆستا خوشتی سه ره ره شتی له چاپدانی کردوه ، (ئەگرى) نووسراوه و مه عنايشی زۆر ته واوه ، واته : روژی كه ئەم هه موو جیاوازی یانه ی کۆمه لگای چینایه تی به رامبه ر به به ك ئەگرى و له به ك ئاستیاندا دانه نی و به به ك چاو سه بری هه موویان ئەکا . (روژ) هكه بيش له به یته کانی پيش ئەم به یته دا ده سنیشان کراوه كه چ روژیکه . (ئەگرى) له م شوینه دا زۆر کۆل و ناشی یانه به .

له باره ی به یتی :

خویشم ، له بنی ئه رزم

بو تاریکی و ترس ئەله رزم

(ب ۵ ، ل ۲۷۲) يشه وه ، ئەلى : «بنی ئه رز کوا هه به ؟ راستی به كه ی وه هایه :

خویشم له بن بنی ئه رزم» .

منیش ئەلیم : ئەم پارچه شیعره م له رووی روژنامه ی (ژین) ی ژماره ۱۱۶۲ ی ۱۹۵۳/۸/۱۷ نووسیه ته وه كه نه و

سەردەمە مامۆستا گۆران بەرپۆه بەرو بنوسی بوو و ھەر خۆشی سەرپەرشتی لەچاپدانی ئەکرد . لەویدا بەم جۆرە نووسراوە «خۆشەم لە بێ - بێ ئەرزەم» . ئەگەر ئەمە ھەلە بێ و بەسەر مامۆستا گۆرانا تێپەربیی ئەبێ دوو ھەلە بەجاری تی کەوتی : (بێ) کە ئەبێ (بێ) بێ و (بێ) کە ئەبێ (بێ) بێ . ئەمە نارادە بەك زەحمەتە . لەرووی مەعنایشەو بەئاسانی ئەتوانی مەعنای (بێ بێ ئەرزەم) وا لی بدریتەو کە بووتری مەبەستی ئەو بە خۆشەم لە قوولایی یێکدام هیچ زەوی بەکی نی بە خۆمی لەسەر راگرم و ھەر بەناخدا ئەچمە خوارەو ، واتە رستە کە کینایە بێ لە قوولایی لەرادە بەدەری بیرە کەو بارو دۆخی سەختی ژان تیا یا . بەلام شتێک ھەبە لەوانە بە بکری بە نیشانە بوو راستی بووچونە کە کاکە ی فەللاح ، ئەویش دانانی کە شیدە کە بە (-) لە چاپە کە ی رۆژنامە ی ژندا کە مامۆستا گۆران عادی و ابوو لەنیوان دوو بەشی چون بەکی بەك وشە دا دای ئەنا . من خۆم دەمیکە بووچونە کە کاکە ی فەللاحم ، کە لەراستیدا بووچونی ھۆگری کوری مامۆستا گۆرانەو ئەو پیشتر وتوو بەتی ، لە تیکستی رۆژنامە کەو دیوانە کە لا پەسەندترە .

لەبارە ی بەتی :

ھەوای نەفەس گەر و گیرە

قەنارەم قوولایی بیرە

(ب ۸ ، ل ۳۷۲) یشەو ، ئەلی : «وابزانم ئەم (قوولایی) بە (قوولایی) بە» .

منیش ئەلیم : ئەمەیش دیمە تیکێ ترە لە وردنە بوونەو لە مەعنای شیعەر . بەلی راستە کرێکاری نەوت بە جۆرە قولا پیکێ تاییەتی داھیلراو تە خوارەو بو بێ بیر ، بەلام پی یشی ھەلپراو بو سەر زەوی و ، ئەگەر بتوانین داھیلانە کە ی بەو قولا پە بە نیمچە مردنێک دابنن ، چونکە لە بارو دۆخیکی زۆر سەختا کاری کردوو لە بێ بیرا ، خو بە ھەلپرینەو کە ی ھیلراو تەو بو سەر دنیای رۆشن . ئیتر چون رەوا بە ئەم قولا پە بشو پیری بە قەنارە کە مرۆ ھەر ھەلپیری و تەنھا بوو مردنیشی

ھەلپیری ؟ ! نەخەیر ، ھەر (قوولایی) بەو گۆران بە زمانی کرێکاری نەوتەو لە رژی می خوین مژین و چەوساندنەو دا ئەلی : بارو دۆخی کارکردنم ھەموو رۆژی مردنیکەو . ھەرچەند داھیلریمە خوارەو بو بێ بیر ئەگە بە نریمە شەرای مەرگ و ، کاریکێ ئەو نەندە سەختم پی ئەکری لە حوکمی مردنا بێ و ، ئەو قوولایی بیرە ی کاری تیا ئەکەم لە حوکمی قەنارە ی کوشتمدا بە . دوو بەیتە کە ی پاشەو ە ی ئەم بەیتەیش بە ئاشکرا ئەو ئەگە یەنن کە وشە کە (قوولایی) بە . گۆران بەم شوپاندنە مەبەستی بوو بەلی ھی وا ھەبە بە (ھەلپرن) ئەکوژی و ، ھی وایش ھەبە بە (داھیلان) و ناسکی و وردی بەکی ھونەرمەندانە لە بەیتە کەیدا ھەبە .

لەبارە ی بەتی :

جەوڕیکە کراو لە باوەر بە داد ،

لە سەر بەستی زانست ، لە بیرێ ئازاد

(ب ۲ ، ل ۲۷۵) یشەو ، ئەلی : «(بە) نی بەو (لە) بە . واتە :

جەوڕیکە کراو لە باوەر ، لە داد

لە سەر بەستی زانست ، لە بیرێ ئازاد

جەوڕو سەتم لە ھەر چواریان کراو» .

منیش ئەلیم : با کاکە ی بەرپۆز بەر لە ھەرچی سەیریکێ ژمارە ۱۱۶۵ ی ۱۹۵۳/۹/۱۷ ی رۆژنامە ی (ژین) بکا بزانی چی نووسراو ، جا منیش مەعنای بەیتە کە ی بو لی ئەدە مەو ەو ئەلیم : ئەم تاوانی بە کورسی کارە با کوشتنە ی ژنو میردی زانای ئەمەریکایی ئەسیل و جۆلیوس رۆزە نبرگە ، کە بو تۆلە سەندنەو لە خەباتیان لە پیناوی ئاشتی خوازی و دژا بەتی دروست کردنی چەکی ئەتوما کوژران ، تاوانیکە بەرامبەر باوەر بە داد کردن ، بەرامبەر بە سەر بەستی زانست و بیرێ ئازاد کراو .

لەمەیش بەولاو بەسکردنی (باوەر) بە موتەقی و بێ روونکردنەو ە ی ئەو ە ی باوەر بێ بە چی ، یا نیشانە ی ناھوشیاری سیاسی بە یا نیشانە ی عوام خەلە تیی بە ، چونکە

نهانته بکوژه کانی نهو زانایانه‌یش باوه‌ریکیان هه‌به که باوه‌ره به مافی ئیمپریالیزم و جهنگ و دروستکردنی چه‌کی قرخه‌ره ئاده‌میزاد بو توفاندنی گه‌لان و داگیرکردنی ولاتیان . جا تو بلی کوشتی نهو دوو زانایه تاوان بی به‌رامبه‌ر به باوه‌ریکی وایش ؟ دیاره ، نه . که‌واته نه‌بی مه‌فهومی نه‌م باوه‌ره دیاری بکری تا هه‌موو جوړه باوه‌ریکی راست و ناراست نه‌گریته‌وهو ، گورانیس وه‌ک شاعیریکي هوشیارو مولته‌زیم وای کردووهو ، وتوویه : «جه‌وریکه کراوه له باوه‌ر به داد» و باوه‌ره‌که‌ی به مولته‌قی نه‌هیشتووه‌ته‌وه .

له‌باره‌ی به‌یتی :

له‌رپی گونوه‌ برژیره گیان ،

زیندانه‌م پرکه له‌کۆلدان

(ب ، ل ، ۲۸۰) یشه‌وه ، نه‌لی : «نه‌م کۆلدانه ، که به‌زین نه‌گریته‌وه ، ته‌واو پیچه‌وانه‌ی ماناو مه‌به‌ستی شیعو شاعیره . له‌به‌رئوه (کۆلدان) نی‌به‌و (گۆلدان) ه‌وه‌ک کاک ه‌وگر گورانیس وه‌ختی خو‌ی ونی .»

منیش نه‌لیم : وانی‌به ، چونکه زیندان هه‌رگیز ، به‌هراورد له‌گه‌ل ژبانی ئازادیدا ، پر نابی له‌گۆلدان . زیندان جینگه‌ی سه‌رکوت‌کردنی ئازادی و مافی زیندانی‌به . نه‌گه‌ر وشه‌که (گۆلدان) بی ، نه‌بی گوران مه‌تله‌بی نه‌بی له‌ زیندان ده‌رچی و ته‌نا که‌میک خوشکردنی بارو دۆخی ژبانی ناو زیندانه‌که‌ی مه‌به‌ست بی . راسته‌که‌ی ، وه‌ک له‌ دیوانه‌که‌دا نووسراوه ، (کۆلدان) ه ، چونکه تا به‌ره‌به‌یانی ۱۴ ته‌موزیش زیندانه‌که‌ی گوران بو ئه‌وه بوو کۆل به‌گوران و هاو‌ریکانی بدا . پاش روودانی شو‌رشیش نه‌بوو نه‌و سیستیمه‌ سیاسی‌به‌ی گورانی به‌ند کردبوو بو‌ئه‌وه‌ی کۆلی پی‌بدا ، خو‌ی کۆل‌بداو زیندانه‌که‌ی له‌وه بکه‌وی که ده‌سگایه‌کی سه‌ریان‌کردنه‌وه‌ی خه‌باتکاران بی به‌ده‌ست رژیمی نوکه‌رو کۆنه‌په‌رسته‌وه ، به‌لکو نه‌بوو بی به‌جینگه‌ی نه‌وانه‌ی گوران و هاو‌ریکانی یان زیندانی کردبوو . بویه گوران رووی ده‌م نه‌کاته

ده‌نگی له‌دوو‌ره‌وه به‌رگوی که‌وتووی جه‌ماوه‌ری راپه‌ریوو نه‌لی : نزیکه‌به‌ره‌وه لیره‌یش و بگه‌ره لیره‌یش و ، کۆل به‌ زیندان و زیندانه‌وانه‌کاتمان بده‌و ئازادیمان بو بگیره‌وه تا بیسه‌ ده‌ره‌وه . نه‌وه‌ی داوای زیندان پر له‌گۆل و گۆلدان کردن نه‌کا له‌جیاتی ری ته‌خت‌کردن بو رووخاندنی یه‌گجاری و هه‌میشه‌ی ، نه‌ک هه‌ر شو‌رشگیر نی‌به ، به‌لکو له‌ ئیسلا‌حی‌یش یه‌مینی‌تره . سه‌د حه‌یف و مخابن ه‌وگری کوری گوران و کا‌که‌ی فه‌لا‌حی دۆست و براده‌ری ، هه‌لو‌ستی‌وا نابارو ناپه‌سه‌ندی پی ره‌وا نه‌بین . .

له‌باره‌ی وشه‌ی (ر‌ابوردو) یشه‌وه (به‌که‌م دیری پاش ناوونیشانی پارچه‌ شیعری (بت - به‌وان) ، ل ۲۸۲) ، نه‌لی : «وشه‌ی (ر‌ابوردو) که ناوونیشانی روونکردنه‌وه‌ی دووه‌مه ، داوای (بت - به‌وان) که ناوونیشانی سه‌ره‌کی قه‌سیده‌که‌به ، به‌شیک یان به‌یتیک نی‌به له‌ قه‌سیده‌که . کیشیشی له‌گه‌ل به‌یته‌کانی تردا نی‌به . ناوونیشانیکه وه‌ک (۱۴ ی ته‌موز) ی دواتره‌وه . ده‌بوو به‌جیا بنووسراوه .»

منیش نه‌لیم : راسته‌ وایه‌و ، قسه‌که‌ی کا‌که‌ی فه‌لا‌ح لیره‌دا زور به‌جی‌به . له‌باره‌ی به‌یتی :

هه‌ر شه‌یتان ، بت ، هه‌ر به‌توان

بروا‌کانی‌تر هه‌موو بان

(ب ، ۲ ، ل ۲۸۳) یشه‌وه ، نه‌لی : «نه‌م (بان) ه (یان) ه بو‌ئه‌وه‌ی بی به (هه‌موویان) . هه‌له‌ی چابه .»

منیش نه‌لیم : نه‌مه‌یشی زور به‌جی‌به‌و راسته‌ وایه که نه‌و نه‌لی .

له‌باره‌ی به‌یتی :

دوژمنم : شه‌یتانی نه‌گریس

نه‌مریکا بی یان ئینگلیس

(ب ، ۱ ، ل ۲۹۲) یشه‌وه ، نه‌لی : «برکه‌به‌کی ناته‌واوه هه‌تا

ھاوکیش بی له گەل بەیتی سەووەدا (واتە : تا نیو بەیتی دووہم
ھاوکیش بی له گەل نیو بەیتی بەکەم - م) . (ئەمریکا بی) ،
(ئەمریکایی بی) یەو راست دەیتەوہ .

منیش ئەلیم : وانی یە ، چونکە ئەبی لەسەرچی
(ئەمریکایی) واتە خەلکی ئەمریکا دوزمینی گۆران بن و گۆران
دوزمینی ئەوان بی ؟ ئەمە لە بیروباوەری پیشکەوتخوازی گۆرانەوہ
دووہر . وشەکە ھەر (ئەمریکا) یە کە بە ولات ئەوتری و
مەبەست لئی پزۆم واتە ئیمپریالیزمی ئەمریکایە .
(ئینگلیس) یش ھەروا . گۆران دوزمینی (ئینگلیز) نی یە بە مانای
خەلکی بەریتانیا ، دوزمینی ئینگلیزە بە مەعناى ئیمپریالیزم . بۆ
مەسەلەى ھاوسەنگی دوو نیوہ بەیتەکەیش (گێرە) بەک بخەرە
(گاف) ەکەى (ئینگلیس) ، بەوہ ئەو ناھاوسەنگی یە
چارئەکرى . خو ئەگەر (ئەمریکایی) یش بووایە ، (ئینگلیس)
سەنگی نیوہ بەیتەکەى تیک ئەدا ، مەگەر بە (ئینلیس) مان
بخویندایەتەوہ .

لەبارەى بەیتی :

مشتی وەك پۆلای رقتان

راست ئەکەنەوہ لەوانەى

ئەم ئەخەنە شەبەقتان

(ل ۳۳۳) یشەوہ ، ئەلی : «ئەم وشەى (رقتان) ە (رەقتان) ە ،
چونکە ھەم مشتی بە پۆلای چوواندووہ کە رەقەو ھەم (رەقتان)
ھاوقافیەى (شەبەقتان) ە» .

منیش ئەلیم : ئەمەیش راستەو ھەلەى چاپە .

لەبارەى بەیتی :

دلیا بوو لە ئەجامو ، بە بی دەنگ

کیشایەوہ بۆسیئەرى خەوى مەنگ

(ب ۱ ، ل ۳۳۸) یشەوہ ، ئەلی : «وشەى (کیشایەوہ) مانای
نایەت و ئالۆزە . (کیشایەوہ) یە لە شێوہى پرسیاریشدا نی یە» .

منیش ئەلیم : ئەمەیش ھەروا راستە ، بەلام نیشانەى

پرسیارەکە گۆران خوێ دایناوہ ، نازانم بۆ ؟

لەبارەى بەیتی :

لەوورۆزەوہ جی پیرەمیئەرد .

(قوچی تینوو بۆ دەمی کیرد)

(ل ۳۴۲) یشەوہ . کە لە پەراوێزیا نووسراوہ : «ئیشارەتە بۆ
ئەم شیعەرى پیرەمیئەرد لە قەسیدەى (ھاتن شەھیدەکان) دا :
من وام ئەوێ کە حەشر ئەکرتیم خوین بە بەرگەوہ
بەو عەشقی میلی یەوہ ، بە کزەى سۆزى جەرگەوہ» ،
ئەلی : «تێگەیشتم بۆ ئیشارەتە بە قەسیدەى (ھاتن
شەھیدەکان ؟» .

منیش ئەلیم : بۆیە ئیشارەتە بۆ ئەو بەیتە ، چونکە کە لە
بەیتە ئیشارە بوکرەوہ کەدا بلی حەزئەکا بە جلی خویناوى یەوہ
حەشر بکری ، دیارە حەزیش ئەکا بلی بە قوچی قوربانی و ،
تینوو دەمی کیردە .

ھەر لە مەودای نووسینی لەسەر ئەم بەیتەدا نووسیویە :
«(میلی یەوہ) ، (میلی یەو) یە تا کیشەکەى راست بیتەوہ» .

منیش ئەلیم راست ئەکا ، بەلام من بەیتەکەم بەم جۆرە لە
(پیرەمیئەردى نەم) ەکەى دۆستى دوورولات کاک موخەمەد
رەسوول ھاوار وەرگرتووہ . راستەکەیشی لام وایە زۆر لە
شیعەرەکانی پیرەمیئەرد کە لەو کتیبەدا بە چاپ گەبەنراون لەنگی یان
تێگەوتووہ ، ئەبوو بە جۆرى بنووسرا نایەتەوہ لەنگی بەکانیان
راست کاتەوہ . بۆئەوہ ئەم بەیتە بەم جۆرە بنووسرایەتەوہ :

من وامەوێ کە حەشرەکرتیم : خوین بە بەرگەوہ

بەو عەشقی میلی یەو ، بە کزەى سۆزى جەرگەوہ

لەبارەى بەیتی :

لەناو ھەزارو بەک گولاً

من ھیرۆم زۆر (چۆ) بە دلأ

(ل ۳۴۳) یشەوہ ، ئەلی : «وادیارە ئەم (چۆ) یە بۆیە خراوہتە
کەوانەوہ (ماناکەى) ساغ نەکراوہتەوہ . (چۆ) نی یەو (چوو) ە ،
واتە :

لەناو ھەزارو بەک گولاً

من هیروم زور چوو به دلا

زور چوته دلمهوهو په سەندم کردوه» .

منیش ئەلیم : نەخەیر ، مامۆستا گۆران لە دەسخەتەکی خۆیدا کە لیم وەرگرت کاتی لە (ئازادی) پێکەوه کارمان ئەکرد ، ئەو (چۆ) بەی خستبوو کە وانەوه . هەر ئەوکاتەیش تێگەشتبووم کەوا بۆیە خستبوو تە کە وانەوه تا سەر لەو کەسانە نەشیوینی کە ئەنجۆیننەوهو بزانی ئەمە شیوەی تایبەتی سلطانی بەو ئەسلەکی (چوو) بە نەک (چوو) ، چونکە (چوو) بۆ ئەم شۆینە دەس نادا . کە بەکیک باسی حالەتێکی هەمیشەیی و بەردەوام بکا ئەلی : تۆم چوو بە دلا ، نالی : تووم چوو بە دلا ، چونکە ئەمەیی دواپی مەعنا بەردەوامی ناگەبەنی .
لەبارەیی بەیتی :

بزانی ئەوحەله من یا ئامۆزا

قەلانتر ئەنوینین گەردنی رەزا

(ب ۹ ، ل ۳۸۲) یشەوه ، ئەلی : «وشەیی (قەلانتر) مانای نایەت . (قەلانتر) واتە دانەواوتر . گەردن قەلان کە = گەردن دانەوینە» .

منیش ئەلیم : ئەگەر مەعنا نەهاتە کە لە جیاوازی (ل) ی (قەلانتر) و (قەلانتر) وه بی ، ئەوا من دانی پیا ئەنیم نەمزانیوه وشە کە بە کام جۆر راستەو پارچە شیعەرە کەیشم لە رۆژنامەیی (ژین) وەرگرتوو کە هیچ ئیشارە تێکی (۷) ی تیا بەکارنەهێنراوه . ئەگەر لەبەر ئەوەیش بی کە راستەکی وه کاکە نووسیویە (قەلانتر) بی بە زیادەیی ئەو تیبی (ه) بە لەدواپی وشە کەوه ، ئەوه من لام وایە هەلەبەکی زەقەو نیوه بەیتەکی پی لەنگ ئەبی و شۆینی وشە کەیش لە رستەدا دیار نییە و نازانی (ه) ی (قەلانتر) بۆ کام سەرچاوه ئەگەر پێتەوه .
لەبارەیی بەیتی :

نالی : مەخۆن ، چش لە خواردن

چش لە ورگیش پەنی کـــردن

(ب ۶ ، ل ۳۸۴) یشەوه ، ئەلی : «وشەیی (پەنی) هیچ

مەعنا بەک نەبخشیت . بەلکو (بە تی) یە ، یانی : چش لە ورگیش بە تی کردن ئەتەقیت» .

منیش ئەلیم : بەپێچەوانەوه ، بۆچوو نەکی کاکە هیچ مانایەک نەبخشی بۆ ئەم شۆینە دەس بەدا . یانی چی «چش لە ورگیش بە تی کردن ئەتەقیت» ؟ بۆچی ئەو نوینەرە شاختانەیی بەرلەمان کە مردوووه ناو بۆ دەنگ دان زیندوو کراوه کان قەسیان لەگەڵ ئەکەن لەم پارچە شیعەرەدا ، بە تەقاندنی ورگی خویان زیان لەگەڵ ئەدەن تا گۆرانیش بە زمانی مردوووه کانهوه پی یان بلی قەیی ناکا چەند ئەخۆن تا بتهقەوه بخۆن ، کەس ریتان لی ناگری ؟

مەعنا بەیتە کە پێوەندی بەوهوه هەبە کەسانی تەمەل و مفتەخۆر ، وه کە دەرەبەگەکانی نوینەری پارلەمانە ساختەکان ، تا مرئەبوون ئەیانخواردو ورگیان ئەناخنی . . . جا لەتاو گەدە تا پشتینیان ئەکردهوهو سکیان لی بەرەللا ئەکرد . گۆرانیش کە باسی ئەو نوینەرە شاختانە ئەکا پی یان ئەلی : هەرچەند ئەخۆن ، بخۆن . چەندتان حەز لی یە ورگتان رووت و بەرەللا بکەن . . . من تەنھا ئەوەندەم لیتان ئەوی مادەم بە دەنگی مردوو بوون بە نومایندەیی پارلەمان ، وه کە مردوو کړوکپ و بی دەنگ بن . جا نازانم ئیستا دەرکەوت (پەنی) مەعنا ئەبەخشیت ، یا هیشتا هەر دەر نەکەوتوو ؟ !
لەبارەیی بەیتی :

دۆلی کپو چەمی خورپ

دارستانی زەبەندو چرپ

(ب ۴ ، ل ۴۰۱) یشەوه ، ئەلی : «(نیوهی دووهمی بەیتە کە) لەگەڵ ئاوازه تایبەتی بەکی ئەم سروده نایەت ، چونکە پرگەبەکی کەمه . لەبەر ئەوه وشەیی (دارستانی) ، (دارستانی) یە» .

منیش ئەلیم : راستە وایە وه کە کاکە نووسیویەو ، لە دەسنووسەکی لای خۆیشما کە لەرووی دەسنووسی گۆران خۆی نووسیویەتەوه هەر (دارستانی) یە ، هەر لەبەر ئەوه کە

گوران له بهر راگرتنی سهنگی نیوه بهیته که وای وتووه ، نهگینا کوردی یانه تر نهووه بوو (دارستانی) بووایه وهك (لووتکهی) و (نزاری) و (دۆلی) و (چهمی) که جهمعی نه کردوونه توه . چونکه ئەم جوړه ئیسمی جینسانه پیوستیان به جمع کردنه وه نی به .

له باره ی بهیتی :

بگرمینه وهك شیر ، بچۆ ناوی بهرد
بلی : کوا ههقی ژینی ئینسانی مهرد

(ب ۷ ، ل ۴۰۳) یشهوه ، نهلی : «(بچۆ ناوی بهرد) ههر زۆر بی تامه ، راستی به کهی نهووه که له پهراویزیدا به گومانه وه نووسراوه «بچۆره نه بهرد» واته : بچۆره جهنگه وه .

منیش نه لیم : له ده سنووسه کهی گوران خویا (بچۆ ناوی بهرد) نووسرابوو نهگینا منیش نهووم لا جوانتر بوو وهك له پهراویزه که دا نووسیه توه . که شیعریش شیعری گوران بی و خه تیش ههر خه تی خوی بی ، نه بی من و کاکه ی فلاح به چ هه قیلک بومان رهوا بی دهسکاری بکهین ، مهگه به ههقی دهسدریژی و ئاره زووبازی . له وانه یشه مه بهستی گوران له چوونه ناو بهرد په نابردنه بهر چیاو سهنگه رو بهرده لان بی و ، بهمه معنا گوران ههر لهو سهرده مهوه گهلی له ئیمه مانان دوورتر بیری کردووه توه .

له باره ی بهیتی :

ناههنگی نهروۆز تۆز نهکههه

نهروۆز نهکههه ! نهروۆز نهکههه

(ب ۳ ، ل ۴۰۵) و چهند جاری تریش لهو پارچه شیعره دا دووباره بوویته وه) یشهوه ، نهلی : «هیچ مانای نایهت و ئالۆزو شیواوه . له هه موو بهنده کانی تر دا ئەم (تۆزه) دووباره بووه توه راستیکه ی (قۆزه) ، واته ناههنگه کهی نهروۆز شهنگ و قۆز نهکههه و زۆر خووش نهکههه» .

منیش نه لیم : کاکه ی فلاحیش وهك هۆگر راستی بوچووه ، له ده سنووسه کهی لای خویشمدا ههر (قۆز نهکههه)

نووسراوه . به هه له لهو نسخه دووه مه دا که خستومه ته بهر چاپ نووسیومه (تۆزه کههه) و بهو جوړه له چاپ دراوه . وهختی خوی له وهلامی هۆگریشدا داخه پیا نا که هه له ی منه . وادیاره کاکه زۆر مه بهستیته ژماره ی نهو هه لانه ی . درهنگه وهخت ، نه یاندوزیته وه . تا پی نه کری ، زۆر تر بی !

له باره ی بهیتی :

وهك ئالتون زهرده

پاكو بی گهرده

(ب ۳ ، ل ۴۲۷) یشهوه ، نهلی : «بهم پینج برکه بی به له گه ل ئاوازه تایه تی به که ی ئەم سرووده دا ریلک ناکه ویت . ئەم بهیته چوار برکه بی به بهم چه شنه :

وهك ئالتون زهرد

پاكو بی گهرد

ههروه ها له باره ی بهیتی :

ئه یگری خوا

هه ر کهسی بیخوا

(ب ۶ ، ل ۴۲۷) یشهوه ، نهلی : «له خویندنه وه دا له نگه و دیری دووه میش له گه ل ئاوازه کهیدا ناگونجیت . جا بوئه وه ی ههردوو میسره ع وهك بهك چوار برکه بی بن پیوسته وشه ی (هه رکه سی) بی به (هه رکه س) . نه سللی شیعره کهش هه ر وایه» .

منیش بهرام بهر به ههردوو بوچوونه که ی کاکه ی فلاح

نه لیم راست و به جی به .

له باره ی بهیتی :

بهرازی شه خه لی کو

دوژمن نه بخوا گه نم و جو

(ب ۷ ، ل ۴۲۸) یشهوه ، نهلی : «پینم وایه وشه ی (شه خه لی) ، (شیخه لی) بهو بهر یزه دهرونی (؟) چر ده لین له لادی که بهرازو جانه وه ری تر خویانی تیا مه لاس و حه شار نه دهه» .

منیش ئەلیم : لە ناوچەی شارەزور هەورامانە (شەخەل) ئەلین و گۆرانیش خەلکی ئەو ناوچانابە .

لەبارەی بەیتی :

هەرچەند عابیدین لە مال دەرئەچوو

ئەو خۆی ئە کووبە ئەگە یاند زووزوو

(ب ۵ ، ل ۴۷۵) یشەو ، ئەلی : « ئە کووبە) ، (لە کووبە) یەو دبارە هەلە ی چاپە .

منیش ئەلیم : لە رۆژنامە (ژین) هە کە یشدایە مامۆستا گۆران ئەم پارچە شیعری تیا بلاو کردوو ئەو ، هەر بە جووڕە یە کە لە دیوانە کە دا نووسراوە ، راستیشە ، چونکە لە زۆر ناوچە ئەوتری «خۆی گە یاند ئە ماله کە» و تەنانەت کە ئیمەیش ئیستا ئەلین «خۆی گە یاندە ماله کە» ئەسلە کە ی «خۆی گە یاند ئە ماله کە» بوو و سووک و ئاسان کراوە . کە واتە ئەو ی لە دیوانە کە دا نووسراوە راستە و ئە هەلە ی چاپە و ئە هەلە ی نووسینەو .

لەبارەی ئەو بۆچوونە ی کاکە یشەو کە نووسیویە : «بە پێی بۆچوونی خۆم واتێ ئەگەم کە بە شێ دەوایی شیعەرە کە ی (داستانی هە یاسی و کاکە عابیدین) ، واتە بەندی دەوایی کە لەم دێرەو دەست پێ ئەکات :

لەم سەرگروشتە نیازم بەندە

هەر بە تەواوی هێی مامۆستا گۆران خۆی بێت و لە ژێر پەردە ی ئەو وەرگیرانە دا ، لەو رۆژگارە دا ئەو هێرشێ یە (؟) بیری و رامیاری بە ی کردبێتە سەر ئیمپریالیزم و دار دەستە کانی ئەو سەردەمە .

منیش ئەلیم : کە گەرامەو سەر کتیی (کلیات مصور عشقی در شش کتاب) و لە لاپەرە ۱-۴ ی (کتاب پنجم) یدا ئەم پارچە شیعەرە تەماشاکرد ، بۆم دەرکەوت ئەو چەند بەیتە ی کاکە باسی کردوون ، دوو بەیتی دەوایی یان ئەلی ، هەموو هەر هێی عشقی خۆینی و ، بە لکو گۆران بە شێکی زۆری لە دەوایی ئەو پارچە شیعەرەو وەر نە گیراوە ، چونکە پێوەندی بە

خویندەواری کوردەو ئە یە .

* * * *

ئیستا کە لە پیاچوونەو هەلسەنگاندنی بە سەرکردنەو هە سەرنجە درەنگ وەختە کانی کاکە ی فەللاح ئەبەو ، ئەلی رۆوی دەمی تێ بکەم و پر بە دل پێی بلیم : سوپاس ، سوپاسیکی زۆر ! چونکە ، هەرچۆن ئی ، ئەویش ، وە ک هۆگری کۆری مامۆستا ، چەند هەلە یە کێ راست کردەو ، بە مە کارێک کرا ئەگەر جارێکی تر دیوانە کە لە چاپ درایەو ئەو هەلانی ئەلی دەر بکری . هەر وێرا چونکە لە لایەکی تریشەو بوو بە هۆی ئەو کە لەوشوینانە ی تیا یانا بە هەلە چوو ، لە رێگای راستکردنەو هەلە کانیەو دەر فەتی ئەو م بۆ بلوی چەردە یە ک لە مەعناو رازی هەندی شوینی چەند شیعریکی گۆران بکوئیمەو . بەلام نایشی ئەو بەشارمەو کە پر بە دل مەنەم هە یە کاکە ی فەللاح بۆ وێنە ی شیعری نەگەراوە - وە ک خۆی ئەلی - تا ئەم هەموو هەلە راست و ناراستانە بدۆزیتەو . بەرو دەوای مەبەستی کاکە گەران بوو بە دەوای هەلە دا بۆ هەلە گرتن لە من . بۆ یەیش ئەلیم مەنەم هە یە چونکە ئەقل ناییری دیوان لە ۱۹۸۰ دا دەرچوو و کاکە ی فەللاح سەرەرای دۆستایەتی و هاویری بە تێی گۆران ، خۆیشی لە ئامادە کردنی دیوانە کە دا بە هاو بەش بزانی و لە گەل ئەویشا تا سالی پار چاویک بە دیوانە کە دا نە گیرێ ، بە لکو لە مەیش زیاتر هۆگری کۆری مامۆستا گۆران لە مانگی ئابی ۱۹۸۲ دا وتاریکی بلاو کردبێتەو کۆمەلی هەلە ی لە دیوانە کە دا تیا دەسنیشان کردنی کە لە بە شیکیان لە گەل کاکە ی فەللاحدا هاو دەنگ ئی و ، منیش لە حوزەیران و تەمووزی ۱۹۸۳ دا بە دوو وتار وەلام دا بێتەو و تەنانەت ئەمەیش گوئی کاکە ی نەزرنگاندبێتەو ئەم هەموو رۆوداوانە وە ک با بە لای گوی یا تپەر بووبن . . لە گەل ئەمەیشا دیسانەو ئەلیمەو : سوپاس و ، چاوەروانم هەر برادە رێکی تریش بتوانی ئەم چەشنە بە شداری بە بکا ، درێغی و کەمتەرخەمی نەنویتی .